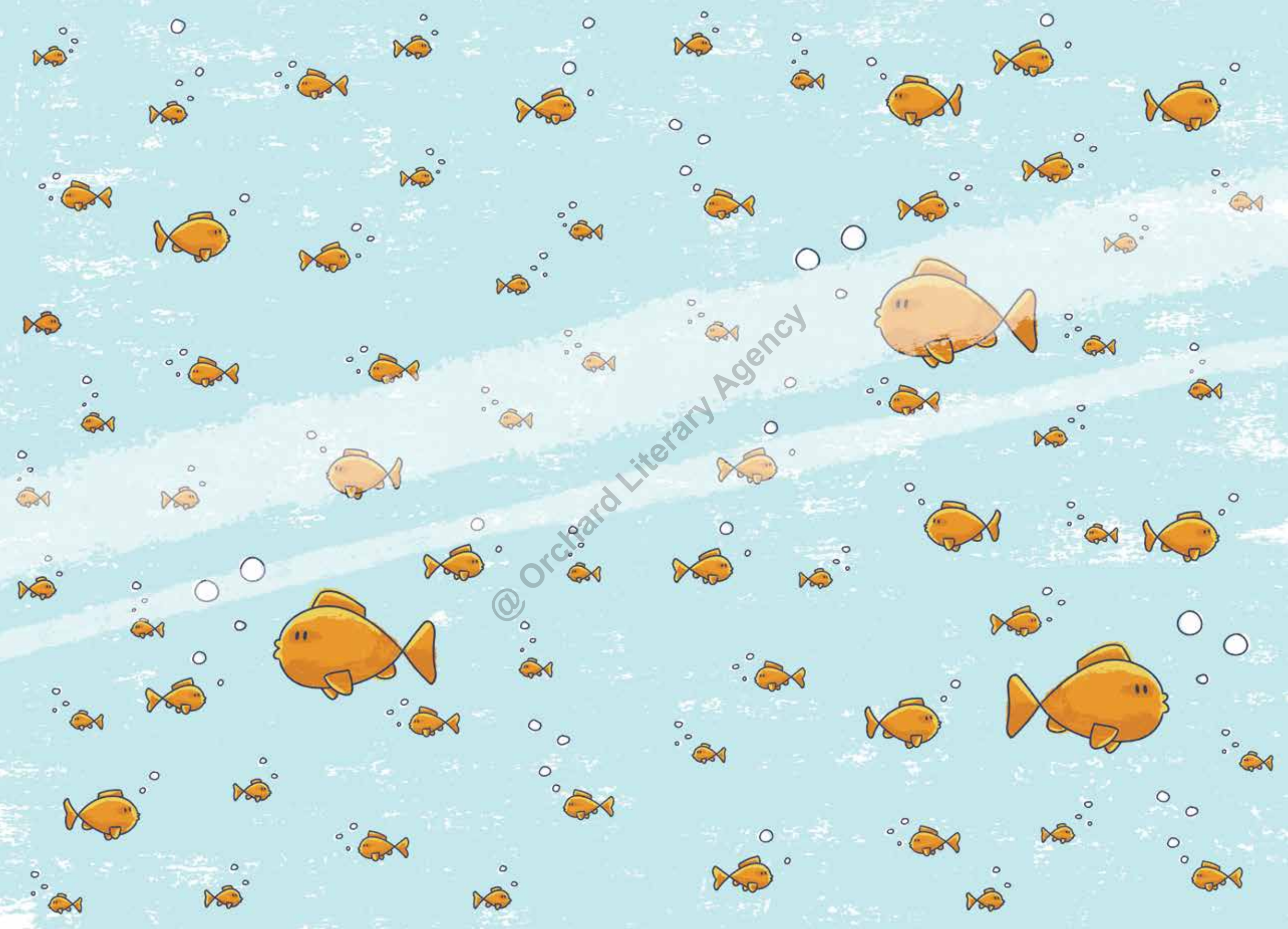

@ Orchard Literary Agency

@ Orchard Literary Agency

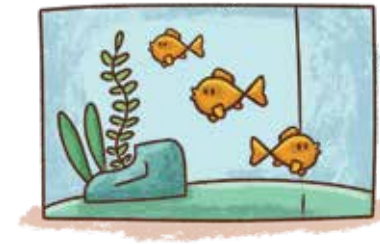
-VIBÓK ILDI-

SZERETNÉK EGY
ARANYHALAT!

@ Orchard Literary Agency

-VIBÓK ILDI-

SZERETNÉK EGY
ARANYHALAT!

MAYER TAMÁS RAJZAIVAL

Pagony

@ Orchard Literary Agency

1. FEJEZET

*amelyben kiderül, hogy a szüleimnek mindegy,
hogy aranyhal vagy fehér cápa*

Az egész ügy Vicacicával kezdődött, aki nem macska, hanem gyerek. Én is gyerek vagyok, de ne aggódjatok, lesznek állatok is, csak arra még egy kicsit várni kell. Szóval Vicacica a szomszéd gyerek, és bármit kíván, a szülei megveszik neki, úgy-hogy a kertjünkben már van saját körhintája, medencéje, és egy komplett, babaszobának berendezett kisháza. De nem erről akarok mesélni, mert nem ez a lényeg, hanem az, hogy Vicacicának állatai is vannak. Vagyis már nincsenek. Mert volt már akváriuma, teknőse, tascsója meg törpenyula is két napig, csak aztán valahogy mind eltűntek. Amikor megkérdeztem Vicacica mamáját, hogy hová lett Villám, a teknőc, Morzsi úr, a tascsó meg Pamacs, a törpenyúl, ő csak sejtelmesen mosolygott, a szája elé rakta a mutatóujját, és azt mondta:

– Pszt! Ez a világ rendje.

Pedig szerintem ha ez az eltűnősdi a világ rendje, akkor ezen nincs mit mosolyogni.

ISBN 978-963-410-571-8

Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2020-ban.
www.pagony.hu

Szöveg © Vibók Ildi, 2020
Illusztráció © Mayer Tamás, 2020
Kiadás © Pozsonyi Pagony Kft., 2020

Felelős kiadó: Banyó Péter
Felelős szerkesztő: Kovács Eszter
Szerkesztette: Győri Hanna
Műszaki vezető: Pais Andrea

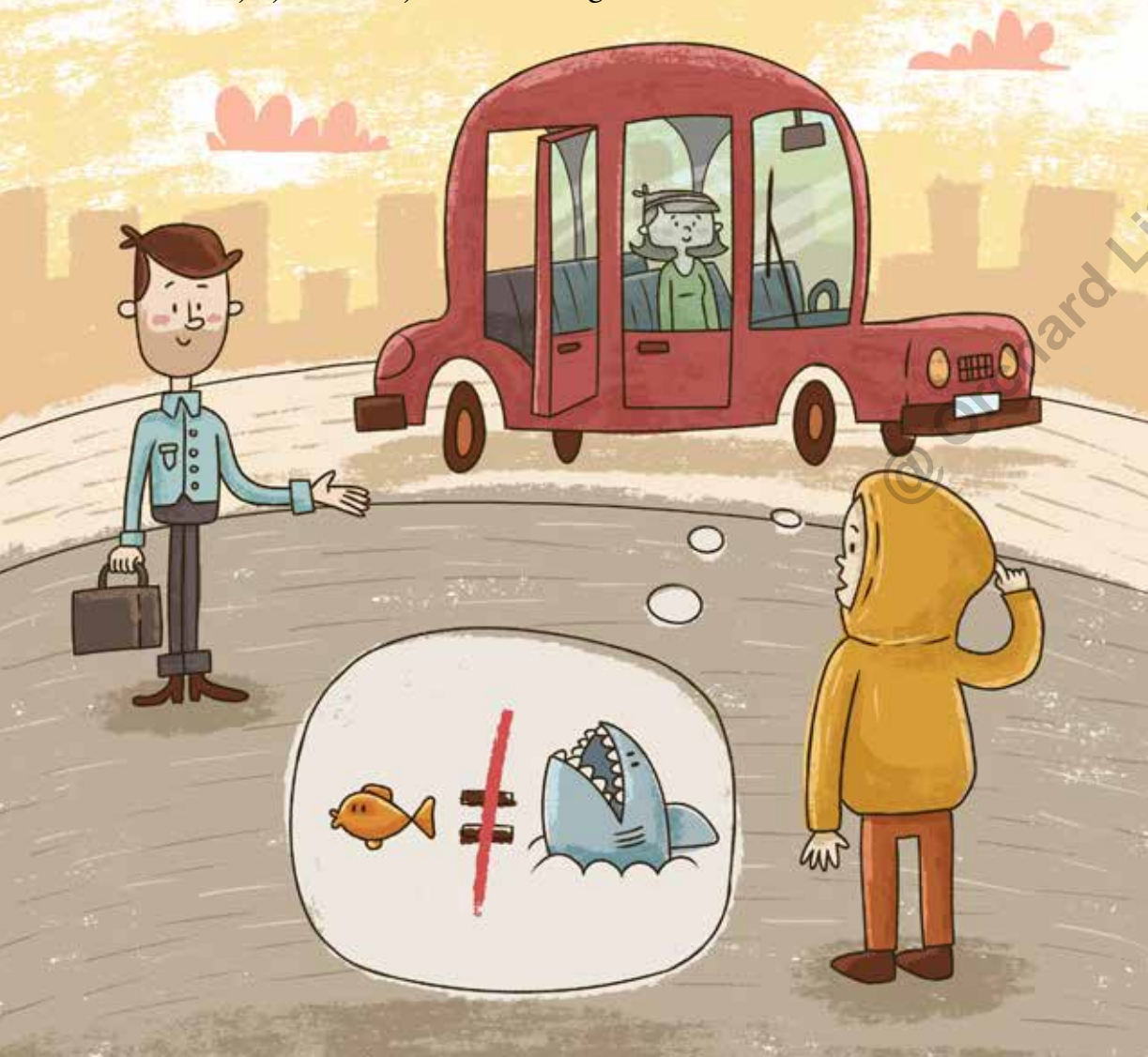
Produktions munkák: Wunderlich Production Kft.
Produktions vezető: Mészáros Gabriella
Nyomás, kötés: Central Dabasi Nyomda Zrt.
www.dabasinyomda.hu

A helyzet az, hogy én csak egy aranyhalat szeretnék már nagyon régen, de ez nálunk nem olyan egyszerű. Pedig az aranyhal apa szerint is elég jó állat, mert nem sok vizet zavar, csak állítólag rá kell készülni.

– Egy aranyhalra? Azért az nem egy fehér cápa!

De amikor ezt mondtam, a szüleim egymásra néztek, bólintottak, beraktak a kocsiba, és leszállítottak Berti bácsikámhoz, aki a világ végén lakik – ami tőlünk másfél óra – egy toronyban, és van egy antik hintalógyűjteménye meg egy egészen furcsa ajtaja, de az ajtót akkor még én sem tudtam.

2. FEJEZET

amelyben mesélek Berti bácsikámról egy kicsit

Berti bácsi a mami rokona, szóval az enyém is, és odavan az állatokért. Mindent tud róluk. Na jó, majdnem mindent, és majdnem minden állatról. Úgyhogy amikor másfél óra zötykölődés után odaértünk, mami hátrafordult hozzám, és azt mondta:

– Drágám, Berti bácsi mindent tud arról, hogy mit szeretnek az állatok meg mit nem, úgyhogy legjobb lesz, ha ezeket a dolgokat ellesed tőle, és ha még akkor is kell az a hal, mikor már a kisujjadbán van a halszakma, hát bánja kánya, beszerezzük. De csakis akkor, mert esélyt kell adnunk neki.

– Esélyt?

A mami állati furákat tud mondani, és jobb előre tisztázni a dolgokat vele.

– Hát neki is jár a lehetőség, hogy kibírjon minket – biccentett.

Én kiszálltam, ők meg már mentek is tovább, mert Berti bácsi annyit foglalkozik az állatokkal, hogy a felnőttekre már nem marad ideje, még akkor sem, ha a rokonai, és ezt a szüleim is tudják. Szóval becsengettem. Berti bácsi ajtót nyitott, én meg belevágtam.

– Szia, szeretnék egy aranyhalat! Tudsz segíteni?

– Szia. Megoldjuk! – bólintott, úgyhogy bementem, és elindultunk felfelé a lépcsőn.

3. FEJEZET

amelyben belépünk Berti bácsi tornyába, és aztán lesz szó az állatokról is (legalábbis remélem...)

Berti bácsi tornya jó magas, és csigalépcsőn lehet felmászni a tetejébe. Nagy lélegzetet vettünk, nekiindultunk, és felkapaszkodtunk egészen a lépcső végébe, ahol egy zöld ajtó árválnodott, amire egy csomó madarat, bogarat meg gyíkot festettek.

– No, itt is volnánk – dűnnyögte Berti bácsi, mert az állatokon kívül még dűnnyögni szeret, meg biciklizni, és kávéfagyit enni. – Itt egy csomó mindent megtudhatsz az aranyhalakról...

– Vannak bent halak?

– Talán vannak... – dűnnyögött tovább a bácsi. – Legalábbis remélem...

– Miért? Lehet, hogy nincsenek?

– Persze hogy lehet... bármi lehet... ez egy csukott ajtó, úgyhogy sosem tudni, mi nincs mögötte. Eredetileg úgy terveztem, hogy egy kupac használati utasítást tartok majd itt állatokhoz. Van egy egész jó kis találmányom is benn, csak néhanapján megkergül. Tudod mit? Te nézz szét, én meg hozok egy adag málnaszörpöt. Jól jöhet még!

Bólintottam – mert a málnaszörp általában mindig jól jön –, lassan kinyitottam az ajtót, és beslisszantam. Benn azonban nem volt sem akvárium, sem üvegedény, de még egy fogmosópohárnyi víz sem, amiben hal lehetett volna.

4. FEJEZET

*amelyben már tényleg felbukkannak állatok,
de hol vannak az aranyhalak?*

Volt viszont a szobában egy csomó óriási fa! Ott nyújtóztak a torony csúcsa felé, körülöttük bokrok, törzsükre liánok kúsztak – szóval egy igazi őserdő! A növények sűrűjében egy halom tábla bújta meg. Ilyenek, hogy:

ŐSERDŐ JOBBRA 2M-RE
(LUFIT, RÁGÓT BEVINNI TILOS!)

KÉRJÜK AZ ÁLLATOKRA NAGYON
VIGYÁZNI, MERT SAJNOS NEM MINDEGYIK
HARAP VISSZA!

A FŰRE LÉPNI KÖTELEZŐ!
(MINDENKÉPPEN PRÓBÁLD KI
A HEMPERGÉST IS RAJTA!)

No de hol lehet a halrészleg? – morfondíroztam magamban, amikor valaki megszólalt mellettem:

– Itt vagyok.

De nem volt ott senki, úgyhogy biztos, ami biztos, rákérdeztem, hogy hol.

– Hát itt!

Továbbra is hiába meresztettem a szemem, mert ahol szerintem az *itt* volt, *ott* még mindig nem láttam senkit. Aztán ez a senki vagy valaki szerencsére hozzátette:

– A liánon... itt... keresztben... várj csak egy percet... azt hiszem, nem kapcsoltam be a láthatósági bigyót... no... így ni... tádám!!! – Mire az orromtól körülbelül öt centire előbukant egy zöld alapon narancssárga pöttyös, apró lila virágokkal díszített bandzsa kaméleon, úgyhogy gyorsan ugrottam egyet, ő meg csak beszélt tovább.

– Igen, igen, ez az ünneplős, vendégfogadás cucc pont jó lesz – mondta, aztán beigazította a szemét, úgyhogy most már mind a kettővel egyenesen rám bámult.

– Helló, titokzatos idegen! Gáspár vagyok, helyi ügyintéző és állatszakértő. Nagyon remélem, hogy éppen van valami sürgős és bonyolult intézni való ügyed, amit rám bízol, hogy megszakértsem. Ez a dolgom ugyanis – magyarázta, és a bal szemével újra az égre nézett, a jobb szemével viszont még mindig rám.

– Aranyhalhoz keresek használati utasítást, amiből mindent

megtudok róla. Hogy jól érezze magát velem. Merthogy szeretnék egy aranyhalat.

Gáspár hümmögni kezdett.

– Hmm... hmmm. Szóval a kívánságod egy aranyhal... Mondhatom, merőben szokatlan... Már úgy értem, általában az aranyhaltól szoktak kívánni, és nem magát az aranyhalat... legalábbis az általam tanulmányozott szakirodalom szerint. De azért megoldjuk... – Rám nézett a bal szemével is, aztán lejjebb mászott, egy papírkupac tetejére. – Ebben segít nekünk ez a nagy halom használati utasítás állatokról! Mert persze én, mint szakértő, mindenhez értek, ugyebár – folytatta, és hirtelen felkapott egy papírt: – Mondjuk, nem akarnál inkább egy csapat kalongot? Olyan tízet, vagy tizenkettőt?

– Esetleg akarhatok azt is – mondtam óvatosan. – Amúgy mi az a kalong?

– Hát repülőkutya. A maga nemében roppant praktikus időtöltés, mert nem lesz több unalmas vagy szabad perced, soha többet nem kell bajlódnod a rendrakással, mert az a kalongok mellett teljesen felesleges, éppen úgy, mint a mosakodás, mert így is, úgy is furi szagod lesz tőlük örökre. És soha többé nem romlanak rád a gyümölcsök sem. Itt írd alá, és már viheted is őket! Egy tucatot, ha megfelel. Csapatban szeretnek élni – forgatta meg a bal szemét az ügyintéző, és a kezembe lőkött egy kupac papírt.

5. FEJEZET

amelyben végre kiderül, hogy mit szeret egy kalong (vagy egy tucatnyi)

HASZNÁLATI UTASÍTÁS KALONGHOZ

(szóval óriás repülőkutya-hoz, na)

Kedves Gazdipalánta! Örömmel értesítelek, hogy van egy repülőkutya. Hogy hol van? Hogy nem találsz? Mit csinálsz ott az ágy alatt? Mássz ki gyorsan, és nézz fel! Igen, igen, az a poros, csálé ernyő, ami ott csüng a függönykarnison, az a

REPÜLŐKUTYÁD.

Hasonlít a Mici néni padlásán tanyázó denevérré, ugye? Nem véletlenül. Egész közeli rokonok. Akár egy nagy család. És a családtagok mind tudnak repülni. Most mondhatnád, hogy mi ebben a kunszt, meg hogy te is tudsz, ha akad egy repülőjegyed, csakhogy ők mindegyikük ketyere nélkül csinálják. Pedig hagyományos szárnyuk sincs, de van jó nagy vitorlájuk, ami tökéletes közlekedési eszköz nekik, meg most már neked is, ha belekapaszkodsz.

Jobb, ha tudod, hogy...

- ⇒ néhány repülőkutya jó nagyra megnőhet. Mondjuk, keresztben akkora lesz, mint a mamád hosszában, és nyitott szárnyal ki sem fér a bejárati ajtón.
- ⇒ a kedvenc évszaka a nyári szünet, mert a hideget nem nagyon bírja. Ezért nincsenek hosszú, érzelemdús költemények híres repülőkutya-hóember barátságokról.
- ⇒ szeret bandázni, és cseppet sincs tömegiszonya. Egy 10 000 fekvőhelyes hálószoba meg sem kottyán neki. (Bezzeg az állatgondozóknak...) És a hallása is hiperszuper, főleg ami a saját gyereke csipogását illeti, akit egy rockkoncerten is lazán megtalálna.
- ⇒ a kedvenc tárgya a gyümölcskosár. Banán, mangó, füge – bármi jöhet! Remélem, jó sok zöldséges van a rokonságodban!
- ⇒ a legtöbb repülőkutya általában repked, és amikor éppen nem, akkor csimpaszkodva csüng, de nem egy távgyaloglóbajnok. A denevérekkel ellentétben viszont nem szeretik a tök sötétet. A nílusi repülőkutyt kivéve már rég leszoktak a radarozásról, úgyhogy egy éjszakai sétáltatásnál nagy eséllyel felkenődtek az első falra.

Nézzük, mire lehet jó egy repülőkutya!

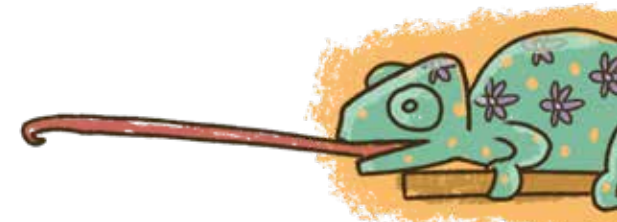
Nagyjából bármire! A frizbit reptében elkapja, és visszarepül vele. Vagy el...

Siklóernyőzhetsz vele. Kinyomozza az elgurult almát, a beszorult banánt, a húgod dinnyemintás pizsijét. Időben figyelmeztet a székre ragadt gyümölcsillatú rágógumira. Ha alvókának használsz, nem kell takaró, sátorozásnál amolyan kettő az egyben, mert alapfelszereltségként van benne beépített sátorfunkció meg őrző-védő is. Ha esőben sétáltatsz, esernyő helyett is megteszi. De ha a fejed fölé tartod, azért húzzál rá pelust...

– Hát ez szuper! – mondtam, mert eddig nem is sejtettem, mennyire szeretnék néhány repülőkutyt. Pont jó lenne, ha nem kellene minden este rendet rakni és megmosakodni. Bár a gyümölcsök nem szoktak rám romlani, meg más kaják sem, mert ismerek egy kóbor kutyust a sulijel mellett. De éreztem, hogy a mami nem támogatna kalongügyben, ezért megmondtam Gáspinak, hogy inkább maradok az aranyhálnál, és épp indultam volna, de hirtelen valami ragacsos, rózsaszín gumicucc cuppant az orromra.

– Vávjál máj egy kicikét, ha máj itt vaty! Asszem, tudok valakit, aki szegíthet – mondta a kaméleon.

- Jó – mondtam, és leszereltem a ragadós nyelvet az orromról.
- Szóval van egy titkos barátom. A kisujja körmében vannak az élet dolgai, és az ő tudása aranyhalügyben, hogy úgy mondjam, felbecsülhetetlen... Csak a múlt hónapban ötöt evett meg. Tudod, a fehérjék meg a nyomelemtartalom miatt.
- De én nem akarom megenni...
- Nem? Akkor meg minek?
- Cimborának!
- Ez nagyon érdekes – töprengett el a mindentudó kaméleon –, de véletlenül nem szeretnél inkább egy kaméleont? Például engem? Mi igazán barátságosak vagyunk!
- Á, te itt laksz, és úgyszólván pótolhatatlan vagy. Inkább keressük meg a barátodat, hátha tud olyan halat a környéken, amit még nem evett meg!
- Hátha – mészázott el a kaméleon. – Azért adok neked egy használati utasítást hozzánk. Sosem lehet tudni. Még elég kicsi vagy, és van remény, hogy idővel megjavul az ízlésed. Ki tudja?
- Lehetséges... – bólintottam, és elvettem a papirost, ami cudar hosszú volt, de legalább sok kép virított rajta.

6. FEJEZET

amelyben néhány létfontosságú információt tudunk meg a kaméleonokról (első kézből)

HASZNÁLATI UTASÍTÁS KAMÉLEONOKHOZ

Kedves Rajongóm! Örömmel értesítelek, hogy kaméleonhoz jutottál – csak lehet, hogy még nem tudsz róla. A kaméleonoknál ez teljesen megszokott. Jogos a kérdésed, hogy:

Mi is az a kaméleon?

A válasz rendkívül egyszerű: a kaméleon 15 milliméter és 70 centiméter között bármilyen méretben előfordul, rendkívül fura lény. Ha ennél is többet szeretnél tudni, még ne hagyd abba az olvasást, mert most következik az igazán kíváncsiaknak néhány létfontosságú információ...

⇒ a hőmérsékletükről: A kaméleonok a hüllők közé tartoznak. Őket – meg a többi hüllőt – a napsütés melegíti fel, hogy ne legyen olyan hideg a testük, mint a béka lába. Szóval borongós, hűvös időben csupa lusta, lomha „Hagyjál már szunyálni!”

kaméleonnal futhatunk össze, de ha kisüt a nap, rögtön átváltoznak „Hajrá, sportos élet!” és „Irány vadászni!” kaméleonokká.

⇒ a nyelvükről: Melegben nemcsak a kaméleonok lesznek fürgébbek, hanem a nyelvük is. A kaméleon nyelve gyors, mint a puska golyó, ráadásul visszahúzható, és ragad a vége.

Nagyon ragad. Ez a fő fegyvere. Akár kétszer olyan hosszú is lehet a nyelve, mint a teste. Most elő a mérőszalaggal, és nézd meg, mekkora nyelved lenne, ha nem gyerek lennél, hanem kaméleon! RESZKESSETEK, CUKRÁSZPULTI SÜTIK!!!

⇒ a szemükről: Ha el szeretnéd képzelni, hogy működik egy kaméleon szeme, amíg ezt a mondatot olvasod az egyik szemeddel, a másikkal gyorsan nézz ki az ablakon. (Amennyiben sikerült, gratulálok, te egy kaméleon vagy!) Ráadásul a kaméleon úgy is képes körbenézni, hogy a fejét egy fíkarcsnyit sem mozdítja. Ez amúgy dolgozatírás közben nagyon hasznos lehet, de ő főleg nem erre használja. A körlátással meg a külön-külön mozgó szemeivel könnyen észreveszi a gyanútlan

rovarokat, és közben még a saját bőrére is vigyáz. Ez van, ha valaki jobban szereti a zamatos legyeket, mint a csokitortát! Amúgy egy legyet már 10 méteres távolságból is képes kiszúrni, aztán meg elkapja.

⇒ az ujjairól: Amikor ránézel egy kaméleonra, nem is gondolnád, hogy neki is öt ujj van, csak a bőrkesztyű, amit a természet ráciált, nem ötujjas, mint a tiéd, hanem kettő, és akár hiszed, akár nem, neki ez pont bejön, mivel nem gyors- és gépíró akar lenni, hanem lég-

tornász, és ehhez kell ez a spéci ujjakból álló fogó. Ha valamit elkap velük, és nem akarja elengedni, akkor egyszerűen nem engedi el, és kész.

⇒ a farkukról: Az állatoknak egy csomó dolog miatt lehet farkuk. Van, aki a legyeket hessegeti el vele, van, aki úszkáláshoz használja, a kevésbé földhöz ragadtak repülés közben farkkal kormányoznak, de lehet sima divathóbort is. Gondolj csak a fécánkakasra... Csakhogy a mi kaméleonunk nem divatbolond! Neki kapaszkodáshoz kell, és úgy használja a farkát, mintha egy ötödik kezét növesztett volna.

Ha az utcán szembejön veled egy hosszú farkú kaméleon, rögtön láthatod, hogy a magasban él és fenn, a fák lombjain sütteti magát, és azért tart ilyen hosszú farkat, hogy le ne fújja a szél. Persze,

ha a szembejövő kaméleon farka rövid, nyugodtan megállapíthatod: „No, ez sem akar hőgutát kapni.” Mert a rövid farkúak nem másznak a fa tetejére. Ők a borúsabb, szélcsendesebb terepet bírják, főleg földközelen. Amolyan árnyékszeretők...

⇒ a hallásukról: Eddig úgy tudtad, hogy a kaméleonok nem hallanak semmit? No, ezt csak a kígyók terjesztik róluk! Persze őket sem vennék fel a rádió gyerekkórusába, de amire szükségük van a boldoguláshoz, azt tökéletesen hallják.

⇒ a bőrükről: Mi, emberek, lehetünk fehérek, feketék, sárgák, pirosak, zöldek (gondolj egy kiadós gyomorrontás délutánjára), a kaméleonok viszont ezt mind tudják egyszerre, és nekik ehhez még gyomorrontás sem kell! De – és ez

a lényeg – hiába titkolóztak évezredekig, kiderítettük, hogyan csinálják a színváltogatást! A bőrükben színes festékkel teli sejteket tartanak, mégpedig rétegenként más és más színűt. Legfelül van a vörös meg a sárga, alatta a kék és a fehér. Eze-

ket a festékkel teli sejteket nagyítják vagy kicsinyítik, és kevergetik a bennük lévő festéket úgy, ahogy a kedvük tartja. Akár annyi idő alatt változtathatnak a színükön, amíg te húszig elszámsz.

Hol laknak a kaméleonok?

Legjobb, ha először bemész a szobádba, és jól szétnézel! Szerencsés esetben már régóta 8-10 kaméleon gazdája vagy, csak nem vetted észre őket, mert hivatás-szerűen beleolvadtak a háttérbe.

Teendő: Menj körbe a szobádban, és tapogass alaposan végig mindent – így kétféle állatot tudsz elkapni:

1. Kezedre ragad és szürke – porcicát fogtál, de az is jó lehet valamire. Például bevetheted poregerek ellen.
2. Kezedre ragad és tapétamintás... vagyis inkább bőrszínű... vagy... hoppá! Ez norvég mintás – no, most kaptál el egy kaméleont!

Ha ez nem jött be, és tényleg elszánt vagy, akkor irány az internet és egy kaméleontenyésztő vagy egy osztályon felüli állatkereskedés! (De ha csak látni szeretnéd őket, és nem együtt élni velük – az állatkertet vagy Madagaszkárt javaslom.)

És végül beszéljük meg, hogy mire jó egy kaméleon!

Bátran állíthatjuk, hogy mindenre jó. Itt van például a bioszúnyogirtás, amit egy megfelelően idomított

kaméleonnal gyerekjáték megoldani. De ha már az idomításról van szó, a *Hozd ide!* nemcsak kutyaáknál és kisebb testvéreknél, hanem képzett kaméleonoknál is működhet. Betanítás után az állattal célba vesszük a kívánt tárgyat – általában csokoládét –, kiadjuk a vezényszót, majd megpróbáljuk még lenyelés előtt lefejtetni az élelmiszert a ragadós nyelvről. Próba szerencse.

– Na? – kérdezte Gáspi, amikor végigolvastam. – Szóval egy kaméleon?

– Aranyhal.

– Na jó! – sóhajtott. – Akkor itt, a fa mögött lemászunk a papírkukarészlegig, és ha mázlink van, ott lesz a barátom, mert az a törzshelye.

7. FEJEZET

*amelyben találkozunk Améliával, aki elmondja,
amit a macskákról feltétlenül tudni kell*

Lemásztunk. Jó meredek, csúszós volt az út, és a papírkukák tényleg ott voltak, de sem előttük, sem mellettük, sem rajtuk nem ült egy lélek sem. Gáspi rámutatott az egyik kukára:

– No, ide kopogj be!

– Tessék?

– Jaj, ne legyél már ilyen értetlen! Kopogj be! Te nem szoktál kopogni, amikor vendégségbe mész?

– Azt hiszem, de... – mondtam, és bekopogtam a kukafedőn, majd gyorsan hátraugrottam, mert hirtelen egy villogó szemű, loncsos valami pattant elő, aztán lepottyant elém.

– Helló, Gáspi! Rég jártál erre. Mit fogtál?

– Ügyfelet – felelte az ügyintéző.

– Nocsak, nocsak! – mondta a macsek, és közben a lábamhoz dörgölődött. – Csak nem cicuskát szeretnél, töpörtyű? Ahhoz fel kéne előbb kötni a gatyódat! Azt hiszik a népek, hogy macskát tartani olyan könnyű és egyszerű, hogy egy macskának minden jó, elnevezed ciculinak, és annyi! Hát nem! Amúgy tessék! – kapott elő a kuka mögül egy kazal papírt, és a kezembe nyomta: – Ez itt a lényeg. Tanulmányozd át, aztán kikérdezlek, és ha jól megy, lehet szó a költözésről... – Olvasni kezdtem.

HASZNÁLATI UTASÍTÁS BEFOGADOTT KŐBOR MACSKÁHOZ

Kedves Macskamániás! Örömmel értesítelek, hogy macskához jutottál. (Ha még nem vetted volna észre.)
Jogos a kérdésed, hogy:

Minek egy macskához használati utasítás?

Olvasd csak végig, és ha semmit nem találsz benne, amit eddig nem tudtál, sejtettél vagy gondoltál, akkor nyugodtan használd a lapot repülőhajtogatásra, hajókészítésre, vagy egyszerűen add oda a nagymamádnak ablakot pucolni!

Szóval néhány unalomig ismert dolog...

- ⇒ az elvárásokról: Ha egy macska hajlandó hozzád költözni, és vállalja azt a rangon aluli és cseppet sem nemes megbízatást, hogy urad és parancsolód legyen, tisztában kell lenned minden lehetséges és lehetetlen kívánságával, még mielőtt ő egyáltalán gondolna rá.
- ⇒ a táplálkozásukról: Először is a macska ragadozó. Számára (és ezentúl számodra is) a világmindenség két nagy csoportra osztható: macskák = csúcsragadozók, valamint minden más = zsákmány.

Ez utóbbiba beletartozhatnak az egerek, a tücskök-bogarak, a papa nyakkendője, a nagyi gombolyagja, a Bundás farka, a vasárnapi töltött csirke, a Pancsika copfja, a Gizi néni papagájtenyészte, a TV-bemondók, a sötétítőfüggönyök, az új szőnyegek, a régi szőnyegek, a májkrémes kenyér, a húsvéti nyúl, a gyanútlan molylepke, a gyanakvó molylepke, az aranyhal, az ebihal, a konzervhal, a mexikói axolotl, a cipőfűző és minden más, ami hely hiányában kimaradt a felsorolásból. De kiegészítő táplálékként mindig teljes értékű macskatápot igényel a vitaminok, az ásványi sók, a rostok, vagyis az egészséges macskalét érdekében. A felsorolásban nincs bocitej, mert a macska nem boci! Még a tarka macska sem.

- ⇒ a színükről: a macskák színe nagyon sokféle lehet, különösen, ha lányok, mert ők még keverik is a színeket. Szóval ha egyszínű a macsek, akkor várhatsz, míg bemutatkozik, és akkor megtudod, fiú-e vagy lány. Ugyanez vonatkozik a kétszínűekre is (a szőréről és nem a természetéről beszélünk), de ha a cica háromszínű, csakis leányzó lehet, úgyhogy ne hidd el, ha mást nyávog.

⇒ a szokásaikról: A macska roppant önálló lény, sétál, csavarog, felfedez, póráz és gazdi nélkül, sőt szájkosarat sem igényel, de – és ez itt a lényeg! – a lábas és lábatlan kórokozók őt sem kímélik! A betegségek, a bolhák meg a kullancsok ellen neked kell megvédened. Erre valók a védőoltások és a bolhanyakörv. Jó tanács: ha a nyakörvre csengetőt biggyesztesz, a környék énekesmadár-állománya külön hálás lesz neked. Bár az igazán

Nagy Vadászokat ez sem tartja vissza...

⇒ a sokoldalúságukról: A macskák mindenhez értenek, de ettől még nem szeretnek mindent csinálni. Szóval tudnak kúszni, mászni, repülni, alagutat ásni, visszahúzódni, ott sem lenni, meg állandóan láb alatt lenni, de csak akkor, amikor a kedvük tartja. Ezentúl ellenőrizd a kádat, mielőtt megnyitod a csapot, a sütőt, mielőtt bekapcsolod és a CD-lejátszót, mielőtt új lemezt tolsz bele, mert lehet, hogy már foglalt...

A macskák híresek szépérezékükről, tehát amikor a cicusod lefejtja a tapétát a falról, a kárpitot a fotelról, a politúrt az asztalról, a borítót a könyvről, a bőrcipőt a lábadról, az egyetlen, amit érezhetsz: a HÁLA!

Pár szó arról, hogy mégis mire jó egy macska

Természetesen minden macska mindenre jó. Boszszanthatod vele Bolhást, a szomszédék folyton csaholó, szolgálalkú ebét, díszíthetsz vele frissen mosott ruhakupacot, bolyhosíthatod az új szőnyegedet, kis tinta, türelem meg néhány macskapraclli segítségével ízléses mintát rittyenthetsz a padlóra, és egy kellően felingerelt kandúr farkánál keresve sem találhatsz alkalmasabb üvegmosó kefé! De könyörgök, ne várd el tőle, hogy **EGERET FOGJON NEKED!!!**

– Értem, és tudsz valamit az aranyhalakról is mo... – kezdtem volna, de a macsek szeme felvillant, a szőre égnek meredt, és kimeresztette az összes karmát.

– Az nem én voltam! Akárki akármit mond, semmi közöm a dologhoz! Ha jól emlékszem – és jól emlékszem! –, legalább két hete nem ettem egy árva szálkát sem! Most mennem kell!

– Amélia, kérlek, nyugodj meg! – mondta Gáspi. – Senki sem...

– Amélia? – kérdeztem. – Téged úgy hívnak, hogy Amélia?
– Ne merj kötözködni vagy röhögni – sziszegte a cicus, de nem számított, mert már egyáltalán nem féltem tőle. Leguggoltam, és megcirógattam a buksiját.
– Ez gyönyörű! A legszebb cicanév, amit valaha hallottam – mondtam, mire Amélia rögtön dorombolni kezdett.
– Komolyan gondolod? Amúgy sok cicanévet ismersz? – nézett hirtelen gyanakodva a képembe.
– Naná, hogy sokat. Cirmi, Mirci, Kormos, Májas, Müzli, Mázli...
– Ne folytasd! Profi vagy – nyugodott meg Amélia, és újra dorombolni kezdett. – Szóval mi van az aranyhalakkal?
– Képzeld, nem eszi meg őket! – szólt közbe Gáspi, mire a macsek felmordult:
– Akkor meg minek?
– Hát jóbarátnak.
Amélia elgondolkozott:
– Ízlések és pofonok – mondta. – Amúgy ajánlottál neki más állatot a vacak aranyhalak helyett?
– Hát – bizonytalanodott el Gáspi hirtelen – persze. Egy tucatot.
– Egy tucat mit?
– Egy tucat állatot! – csattant fel a kaméleon. – És ne zaklass!
– Igaz – próbáltam menteni a menthetőt. – Például ott voltak a kalongok...
Amikor kimondtam, már tudtam, hogy nagy baki volt, és az ilyesmire mondaná a mami, hogy mindenki jobban járt volna,

ha cipzár lenne a számon, de nincs, és ez a kalong pont kicsúszott rajta.

– Neked teljesen elment a maradék sütnivalód is? – fakadt ki Amélia. – Már a sima kutyák is az állatvilághoz teljesen méltatlan, durva, faragatlan lények, közveszélyesek, hangosak, nyálasak, meg minden, és te rásóztál volna erre a gyanútlan gyerekre egy repülő példányt? Hát már a fa tetején se legyen biztonságban az ember? Vagyis az ember macskája! Mégis mi a csuda ütött beléd?

– Az a papír véletlenül akadt a kezembe, nem volt benne semmi szándékos!

– Jó, most az egyszer elhiszem – sóhajtott Amélia megadóan. – Bár teljesen szakmaiatlan volt, amit csináltál. Nem beszélhetsz rá valakit egy állatra csak azért, mert amit ő szeretne, az nincs neked! Hova jutna a világ, ha egyszer csak azt mondanám, itt van ez a zsiráf, pont jó azoknak, akik olyankor akarnak halat, amikor az hiánycikk. Igaz is! Van itt egy árva zsiráf. Itt írd alá, és viheted!

Amélia egy papírt nyomott a kezembe.

8. FEJEZET

*amelyben egy csomó dolgot megtudunk
a zsiráfokról és a hangyákról*

HASZNÁLATI UTASÍTÁS ZSIRÁFOKHOZ

Kedves Állatbolond! Örömmel értesítelek, hogy zsiráfhoz jutottál. (Ha még nem vetted volna észre.) Jogos a kérdésed, hogy:

Milyenek a zsiráfok?

Ha mész az utcán, az áruházban, a parkban, a suliban, és hirtelen szembejön valaki, aki nagyon, nagyon, nagyon, nagyon, nagyon magas, akkor alighanem összefutottál egy zsiráffal. Még biztosabb, hogy így van, ha a kérdéses illető négy lábon jár, kb. 2 méter hosszú a nyaka, és barna foltos szőr borítja. Ne bizonytalanodj el, ha nem látod a foltokat, lehet, hogy a zsiráf-divatbemutatóról jött, vagy egy színházi előadásról, ahol ő alakította a játszótéri csúszdát.

Kötelező felszerelés zsiráf tartáshoz

- ⇒ bukósisak: Amennyiben igazán gondos gazda szeretnél lenni, és számítász rá, hogy a zsiráfjaid családot fognak alapítani, szükséged lesz egy bébi bukósisakra. A kis zsiráf ugyanis általában egy szolid szavannai séta közben látja meg a napvilágot, és ahogy kibújik, egyből fejre esik. Nem bizza a véletlenre. Ez a veszélyes manőver óhatatlanul felveti a bukósisak szükségességét. A többi már az ő dolga...
- ⇒ tíz méter hosszú, húsz centi széles, vagy húsz centi hosszú, tíz méter széles nyaksál: A zsiráf eredetileg Afrikában él. Afrikában meleg van. Nagyon meleg. Ezért a zsiráf megengedheti magának, hogy két méter hosszú nyakat növeessen akkor is, ha a nagymamája nem kötött neki sálát. És a nagymamája is megengedheti magának, hogy ne kössön. De ha te a zsiráfoddal télen együtt szeretnél sétálni az Andrássy úton, hogy gyönyörködhessetek a karácsonyi díszkivilágításban, akkor a te nagymamád ezt nem engedheti

meg magának. Már hogy ne kössön zsiráfsálat. (Sétálni ő is mehet veletek az Andrássyra.)

⇒ Hálósobafalra szerelhető öt és fél méter magas matrac: A zsiráfok igazi állva alvók. Mondjuk, ezt csak napi két órában teszik, de ha az állatod kedvében akarsz járni, mindenképpen szerezd be a „Zsiráfok Kedvence – öt és fél méteres matrac falra szerelhető változatban” – nevű terméket.

Pár szó az abrakról

Ha nem szeretnéd, hogy az új házi kedvenced reggelire megegye a mamád szobanövényeit, a nagy kedvenc borókabokrát, a szomszéd néni csíkos napernyőjét,

a rózsaloncot és a padokat a parkból, egy Égigérő Fa beszerzése a jó megoldás. A zsiráf szabadidejében folyamatosan eszik, és rengeteg szabadideje van. 60-70 kiló abrakot lazán felfal egy nap. Amúgy a természetben az akáciafa a kedvence, de ezt az akácia is tudja, és mivel maximálisan ellenzi, hogy a zsiráf lelelje, a fák csoportos védekező stratégiát dolgoztak ki a zsiráfok ellen. Ez az AKÁCIA-CSATÁRLÁNC. Mihelyt egy akácia megérzi, hogy valaki beleharap, két dolgot csinál, de azonnal:

1. mérgeledni kezd (vagyis jó kis mérget kotyvaszt),
2. leadja a drótot, hogy: „Hahó, engem valaki rág! Támadásra felkészülni!”

Persze az akácia nem kiabál, hanem szagokkal üzenget, és a szagra a szomszédság is rögtön mérgeledni kezd. Úgyhogy a zsiráfoknál egyetlen főétkezés van, és az kitart egy napig: pár harapás, kiadós séta (míg talál egy nem túl jól informált, még nem mérges akáciát), aztán újabb pár harapás, újabb séta, és így tovább, napestig.

És most néhány jó tanács

Mielőtt a boltban becsomagoltatnál egy zsiráfot, jusson eszedbe, hogy nálatok csak 2 méter 80 centi a belmagasság, vagyis ahhoz, hogy beférjen, le kell szerelni a tetőt, amibe apa tuti nem egyezik bele, mert eső esetén tönkremehet a több generációs gyufaskatulya-gyűjteménye. Viszont a városszéli víztoronyba sem költözhetek – hiába tök üres –, mert ott nincs tévé, és a nagymamád nem látná a *Nyeremények nyeretleneknek* csütörtökönkénti adását. Érdemes megfontolni az állatkerti örökbe-fogadást!

Amennyiben mégis hazavittél egy zsiráfot, és netán fagyizni mennétek együtt, neki óriás tölcseért kérj! Majd fél méter hosszú a nyelve...

Mire jó egy zsiráf?

A zsiráf annyi mindenre jó, hogy nem is értjük, hogy lehet élni nélküle. Csak néhány példa: lazán leveszi neked a barackbefőttet a nagyi legeslegmagasabb polcáról, a nyelvével könnyedén kimentí az ereszcatornából Mucikát, a beszorult macskát, kibogozza a faágba gabalyodott papírsárkányt, arrébb piszkálja a pofátlan felhőt, aki pont a nap előtt héderezik, amikor éppen strandolsz, és jó irányba állítja az eltévedt úrsiklókat. (Akik amúgy nem hullőfélék...)

– Ez szuper lenne... – merengtem el egy kicsit. – Ha egyszer véletlenül a mami nem figyel oda, és beleegyezik, akkor majd tartok egy zsiráfot, és most már legalább azt is tudom, hogyan kell...

– Ettől féltem! – rezzentem össze Gáspi hangjára, aki szemrehányóan nézett Améliára. – Meg talán egy kicsit az elefántcsordától. Mert ugye egy-egy víz alatt megbújó aranyhal vagy rejtőzködő kaméleon, aki amúgy is a falat támasztja, esetleg egy ágy alatt lapuló befogadott kóbor macska, az tiszta ügy. Ha az ember szülei nagyon eltökéltek, akkor esetleg tehetnek úgy, mintha nem is lenne a házban állat. No de egy zsiráfot nehéz

nem észrevenni! Ezt egy szülőtől sem várhatjuk el. – Gáspi nagyot sóhajtott. – A zsiráfok igazán szembetűnőek még a leg-rumlisabb gyerek-szobában is. Pont, mint egy elefántcsorda.

Amélia buzgón bólogatott, aztán egy rakás papírt húzott ki a kukából.

– Igazad van, Gülüke – mondta. – A zsiráfot tényleg kicsit elhamarkodtam, no. De... – és itt egy újabb adag gyűrött lapot nyomott a kezembe – ...megvan a megoldás. Már azt hittem, senkire nem szóom rá őket. Az a sok fölösleges munka... Tessék, vigyed! Ezt az állatot aztán nem veszik észre otthon! – vigyorgott. – De ha mégis, mondd azt, hogy mákos kalács!

A kupacra néztem. Ez állt rajta:

HASZNÁLATI UTASÍTÁS HANGYÁKHOZ

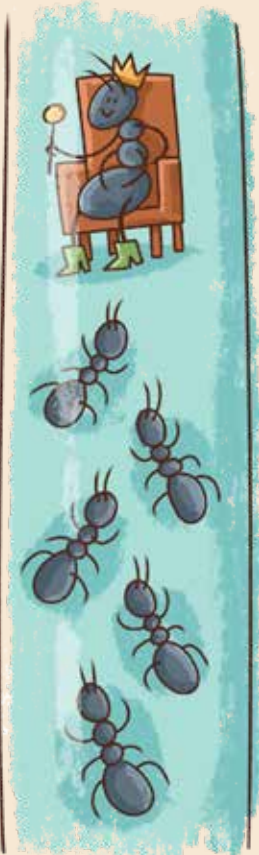
Kedves hangyás barátom! Örömmel értesítelek, hogy hangyához jutottál. (Ha még nem vetted volna észre.) Jogos a kérdésed, hogy:

Mi a túrónak hangyát
nevelni a szobában?

Hiszen tele van velük a nagyi kertje, meg a kamra is! Jusson eszedbe, hogy a kertben meg a kamrában lévő hangyák nagyon titkolózóak, és nem szeretik

kiteregetni a magánéletüket, úgyhogy csak annyit látsz belőlük, hogy összevissza rohangálnak, és fogy a nagy karácsonyra eltett dugikeksze a polcról. Viszont ha van egy hangyafarmod, szép lassan a hangyák minden sötét titkára fény derül.

Milyen egy hangyafarm?

Pont olyan, mint meseország. Először is van egy uralkodó, a királynő. Mindig nő. Vele kezdődik minden, mert nagyon ért az államalapításhoz. Kap egy jó sötét tróntermet (ami lehet egy sima, vattadugós, nagyon picit nedves üvegcső a szekrényedben), kellő meleget meg némi nyugalmat, aminek őfelsége úgy megőrül, hogy rögvést kikelt néhány dolgozót, és már van is egy adag hangyád az üvegcsőben. Etetheted őket bogármaradványokkal vagy némi édességgel, itathatod vizes szivacsról. Ez ugyan még nem farm, csak egy királynő meg pár dolgozó, de ha gondozod őket, egy-két hónap alatt lesznek vagy húszan. Mármint a dolgozók, mert királynő csak egy van.

A költözködésről

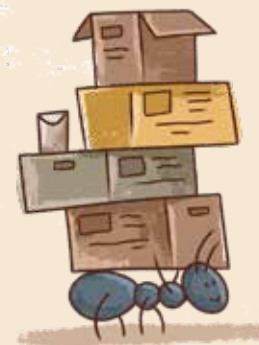
Mikor már az a kényelmetlen érzésed támad, hogy a hangyáid szűkösen vannak a csőben – ami persze függ

attól is, hogy éppen hányan rohangásznak összevissza, meg attól is, hogy mekkora hangyák –, akkor ideje nagyobb helyre költöztetned őket, ami nem nagy cucc, mert hangyáéknál nem kell ehhez ingatlanügynök és költöztetőcég. Mindent elintézik maguk, még térképet is rajzolnak hozzá a fejükben. Egy jól zárható dobozra lesz szükséged, amibe beleteszed a hangyacsovet, miután kinyitottad a száját. Majd szórj a cső elé néhány „hangyák kedvence” morzsát, és az állatkáid intézik a többit. Hogy mire vigyázz? A doboz ne legyen nagy, és a csalikaja legyen közel a cső szájához, különben eltévednek a költözködők.

Innen már tényleg csak egy lépés a farm, amikor anynyi hangyád van, hogy egy csinosan berendezett, átlátó plexidobozt is belaknak, te meg kukkolhatod őket egész álló nap.

Mi olyan érdekes egy hangyabolyban?

⇒ Kuttyád lehet egy vagy kettő, papagájod akár öt is, de hangyád lehet több száz vagy ezer, és ennyi állatot megfigyelni mindig izgalmas. Láthatod a királynői lakosztályt a babaszobákkal, a sürgőforgó dolgozókat, a tébláboló harcosokat. A egész bagázs nagyon összetartó, és egy csomó mindent

egymástól tanulnak. Aztán meg elfelejtik. Itt van például az útvonaltervezés. Az idősebb és tapasztaltabb dolgozók sokkal profibbak ebben, úgyhogy a felderítéseket és a táplálékkeresést először ők intézik, aztán mutatják meg a fiataloknak az új leelőhelyekhez vezető utat. A hangyák türelmesek: addig kísérgetik a tejfölösszájú újoncokat, míg azok is megtanulnak mindent.

⇒ Vagy itt van a hangyapuszi, amikor az öregek egy darabig rágódnak az ételen, de nem boldogulnak vele, úgyhogy átadják a fiataloknak a félig megemésztett kulimászt, azok továbbragcsálják, és akkor adják vissza, amikor az már az idősebbek számára is fogyasztható. Igazi nagy családi szájbárágós vacsorapartikat csapnak.

Mire jó még egy hangyafarm?

Eltaláltad! Szinte mindenre.

⇒ Van például az a kényelmetlenség, hogy a legtöbb állat néha-néha alszik. Tudom, hogy ezt nehéz elhinni a szomszédék Gyuri kakasáról, de még ő is.

Nos, egy hangyafarm soha nem alszik. Akárhányszor ülsz oda, mindig mozizhatsz egy jót. (Elég egy 25×25×25 centis hely, és egy egész hangyaváros életét megfigyelheted.)

⇒ Aztán meg nem csicseregnek bele mindenbe, amit csinálsz, mint a papagájod; nem lopják ki a szalámit a szendvicsedből, mint a macskád; nem vonszolnak szakadó esőben sétálni, mint a kutyád; és nem mészárolják le a gyanútlan halaidat, mint a kubai kék rákod, amikor egy pillanatra nem figyelsz oda, mert éjszaka van. (Bár a szalámis szendvicsben nem vagyok teljesen biztos...)

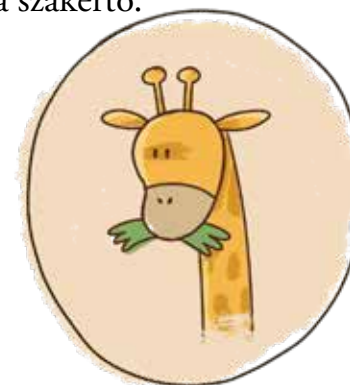
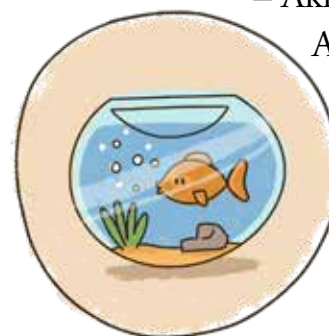
Mire végigvergődtem a hangyákhoz tartozó használati utasításon, zsongott a fejem. Amélia kérdően nézett rám.

– Na, mit szólsz? Egy vagy két bolyt indítasz? Csak mert sokféle hangya létezik, és mindegyik egy kicsit más! Vannak, akik egyenesen gyűjtik őket! Ebben a rohanó világban egyre több a hangyás! Hány királynőt csomagoljak kezdőkörben?

– Egyet se! – mondtam eltökélten. – Vagy aranyhal, vagy zsiráf! Hangyát nem kérek.

– Akkor marad a hal – bólintott a szakértő.

Amélia sóhajtott egy nagyot.

9. FEJEZET

*amelyben kiderül, ki Barbarossa Béla
(és főleg, hogy mit gondol magáról)*

– Itt már csak Barbarossa Béla segíthet – jegyezte meg Amélia lemondóan.

– Na ja – helyeselt Gáspi rögtön. – De előbb találunk meg egy tút a szénakazalban, mint Bélát.

– Ki az a Barbarossa Béla? És van hozzá használati utasítás? Ha tudjuk, hogy hol szeret bujkálni és mit szeret csinálni, akkor könnyebb lesz megtalálni.

– Ördögöd van! – mondta Gáspi, és egészen kipirult az izgalomtól. Vagy besárgult... vagy elkékült... szóval mindegy, a lényeg, hogy egész izgatott lett. – Van valami nálad Béláról, Amélia?

Amélia elbújt a zöld kuka mögé, aztán egy darabig röpködtek a papírfecnik, de végül csak előbújt, és ragyogott a képe az elégedettségtől.

– Meg is van – mondta –, mert rend a lelke mindennek! – És élém pofozott egy papírgalacsint. Kisimítgattam a fecnit, és olvasni kezdtem:

HASZNÁLATI UTASÍTÁS PAPAGÁJOKHOZ

– Hát Barbarossa egy papagáj? – kérdeztem, de Amélia türelmetlenül legyintett.

– Pszt! Ne vágj a szavadba! Neked nem tanították, hogy azt nem illik? Olvass tovább!

Továbbolvastam:

Kedves Madárbarát! Örömmel értesítelek, hogy papagájhoz jutottál. (Ha még nem vetted volna észre.) Ha felmerülne benned, hogy...

Kik azok a papagájok?

...ki ne mondd hangosan, mert ez egy lökött kérdés.

A papagájokat mindenki ismeri. Ők a legcsinosabb, legsokoldalúbb, legszínesebb, legbarátságosabb, legszószátyárabb, legragaszkodóbb, legmuzikálisabb, legszóra-koztatóbb és mindenképpen a leghangosabb lények a világon.

– Mondjuk, ez hülyeség – morogta Amélia. – Már amit itt a papagájokról Barbarossa összehord. Szakasztott, mintha még sosem találkozott volna macskával, például velem. Ez itt természet tudományosan teljesen megalapozatlan mese habbal... Bizonytalanul bólintottam, majd folytattam az olvasást:

Kezdjük az abrakkal!

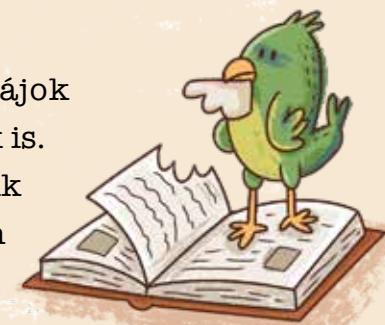
⇒ az evés: A papagájokról az a hír járja, hogy kizárólag növényevők, de ők ezt nem tudják magukról, úgyhogy mindent megesznek, ami ízlik nekik, még akkor is, ha attól feldobják a pacskert (amijük amúgy nincs). Úgyhogy nagyon figyelj oda, mit hagysz előttük! Véletlenül leginkább semmit! Az előírt magkeverék mellett főtt tojásra, tyúkhúrra (nem csirkéből van), pitypangra, petrezselyemre, reszelt almára, sütőtökre bármikor meghívhatod őket, de csokitortát a világért se tálalj fel nekik!

⇒ az ivás: A papagájok – mint a halak – vizet isznak. Tisztát, klórmenteset, felturbózza madárvitaminnal. Ha megfelelő edényben jutnak hozzá – fagyikehely, müzlis tál –, az ínycsebbje meg is mártózik benne.

⇒ Az intelligenciájukról: a papagájok nemcsak okosak, de szorgalmasak is. Falják a könyveket. Sőt, ha tehetik – és miért ne tehetnék? –, szívesen elcsipegetik a könyvespolcot, meg a mögötte lévő falat is. Ha egyszer képezni akarják magukat, nem állíthatja meg őket senki és semmi (ne reménykedj, te sem), és bátran állíthatjuk, hogy a szorgalmuk nem hiába való. Közülük sokan képesek bonyolult záruk kinyitására, viráglevelek kicsipkőzésére, reszelt sajt szétosztására, apróbb tárgyak lendületes földre ejtésére. Nyitott vízfestékre bukkanva szívesen megmutatják a képzőművészetekben való jártasságukat is. Sőt, egyes példányaiktól még azt is megtudhatod, hogy: „Gyurrrrika szép!”

Amire szükséged lesz

⇒ kalitkára: Szerencsére bármennyi papagájt tarthatsz egy egészen apró kalitka beszerzését követően, a lényeg, hogy a lakásod elég tágas, lakályos és minden szempontból rágható legyen. Ha ez így van, a madarakat ideális esetben egyáltalán nem – a valóságban talán egy párányit – zavarja, hogy egy kalitkányi

részt orvul elzártál előlük. A nagyobb kalitka előnye lehet, hogy ha beleférsz, esetleg észrevétlenül félrehúzódhatsz egy kis időre. Ha úgy látod, hogy a madárkák szeretnének egy igazán saját zugot, mert családalapításban gondolkodnak, a megfelelő odút teheted persze kalitkába, ez esetben viszont a méret legalább félszobányi legyen!

- ⇒ pórázra: a papagájok általában jóval könnyebbek, mint egy kutya, egy plüss, vagy egy pehelysúlyú bokszoló, és ha séta közben felröppennek, póráz híján lazán átsöpri őket egy enyhe fuvallat akár a világ végére, amin ők lepődnek meg a legjobban, de utálnak meglepődni. Ja, csőrkosár nem szükséges, csak a különösen vérmeseknél...
- ⇒ füldugóra: A jó hír az, hogy ha elfelejtkeznél a füldugóról, az csak az első időkben zavaró. Később már egyáltalán nem hiányzik...
- ⇒ türelemre: ezt most nem részletezném, egyszerűen kell!!!!!!!

⇒ A papagájok türelméről (mert nekik van):

A papagájok türelme legendás. Bármennyiszer is emeled fel a hangod azért, mert az a kis piszok már megint odapiszkolt az ünneplőruhára, antik zongorára, frissen lakkozott parkettára, vasárnapi ebédre, esküvői fotóra, színházjegyre, könyvtári könyvre,

friss ágyneműre, szülinapi tortára, avagy a falon lévő felbecsülhetetlen értékű olajfestményre (festette akárki), a kismadár képes nemes lélekkel túltenni magát a dolgon. Megbocsájt és felejt, mintha mi sem történt volna...

És végül beszéljük meg, hogy mire jó egy papagáj!

Amennyiben unod, hogy amióta megtanultál beszélni, a szüleid olyan kínos kérdésekkel bombáznak, hogy „Ki ette meg ezt a tepsi sütit?“, vagy „Megcsináltad már a leckéd?“, vagy „Ági néni kiosztotta a matekdolgozatot?“, szerezz be egy papagájt, és garantáltan soha senki nem jut többé szóhoz a családban egészen addig, amíg nem jön egy másik papagáj, aki majd képes lesz rá.

A használati utasításnak itt vége szakadt, úgyhogy egymásra néztünk, vagyis én Gáspira, Amélia rám, Gáspi meg mind a kettőnkre, és azt kérdezte:

– És most hogyan tovább?

– Nem kérdés – válaszolt Amélia kicsit nagyképűen. – Az volt a leírásban, hogy a szószátyár tollcsomó falja a könyveket, amit amúgy sosem gondoltam volna róla, de annyit mondok, irány a könyvtár, és inkább előbb, mint később. Berti ketyeréje talán tud valami szakszerűt az aranyhalakról is...

– Miféle ketyere? És mi az, hogy szakszerűt? Nem ezek a használatik a legszakszerűbbek? – lobogtattam a kezemben lévő nagy halom papírt. – A repülőkutya, a zsiráf, a macska meg minden?

Gáspi közbevágott:

– Nem meg minden, hanem KAMÉLEON! Egyébként elég gügye kérdés, végül is ismered a bácsikádat, nem? Hol lenne neki ekkora szakértelme? No hol? Ő különben is kívülálló! Ő egy ember! EZEKET mi írtuk hárman: Amélia, Béla meg szerény személyem...

– Berti még abban hisz, hogy ha valamit nem tudsz, irány a könyvtár meg a világháló, és majd ott segítenek... – nyávogta Amélia –, de minek ezek a felesleges kitérők, amikor itt vagyunk mi, és bármilyen állatról elmondunk neked bármit!

– De az aranyhalról mégsem tudtok semmit – mondtam óvatosan, és Amélia fölcsattant.

– Nem? Egész életemben tanulmányoztam őket testközelből, úgyhogy bármikor részletes leírást adok róluk! Elő egy papírt meg egy ceruzát, és csak győzd írni, amit diktálok, pajtikám!

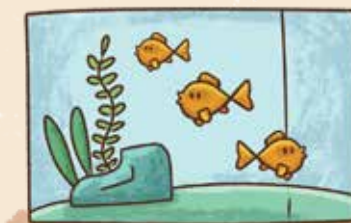
10. FEJEZET

amelyben végre az aranyhalakról is szó esik

HASZNÁLATI UTASÍTÁS ARANYHALAKHOZ

Kedves Akvarista barátom! Örömmel értesítelek, hogy aranyhalhoz jutottál. (Ha még nem vetted volna észre.) Jogos a kérdésed, hogy:

Micsoda? Aranyhal?
És igazából miből van?

A válasz rendkívül egyszerű: az aranyhalakat a népmeseírók leírása alapján a kínai iparművészek és haltenyésztők tenyésztették ki. Halból vannak, és vízi életmódra tervezték őket. Édesvízire. (Állj! Nem kell lélekszakadva cukorért rohanni! Egyezzünk meg annyiban, ha a vized nem kifejezetten sós, akkor édes.) Szóval vissza a halakhoz: mivel sok kínai iparművész meg haltenyésztő van, aranyhalat is találunk jó sokfélét. De mind csodálatosak!

Csak néhány „leg”...

⇒ az úszótudományukról: A legkevésbé sem tudnak olyan gyorsan úszni, mint a cápák, a barrakudák, vagy, mondjuk, egy apró halon elhízott süldő kacsá. Létezik közöttük néhány olyan fajta, ami jóval inkább emlékeztet vízilabdára, mint halra, és ezek annyira rosszul közlekednek nedves közegben, hogy jobb, ha akváriumot meg úszógumit kapnak dülöngélni, nem kerti tavat. Már a végzetes vízi balesetek elkerülése végett.

⇒ a gondolkodásukról: A legnagyobb rágalom, hogy teljesen mesügék. Bizonyítottan igen jól tanulnak.

Néhány ráérő tudós megtanított néhány ráérő halat arra, hogy a vacsora előtti csengőszó a vacsora elejét jelzi, és mielőtt a képzett halak ezt megtanulták, fel is sorakoztak a vacsorához minden csengőszóra. Aztán a tudósok elrendeltek némi vakációt maguknak (úgy három hónapnyit), meg a halaknak (hajszállra annyit nekik is), de – láss csodát! – a szünet utáni első csengetésre

a halak újból besoroltak a kajaosztáshoz. Ha van csengőd és ráértek – te meg a halad –, máris kezdhettek az iskolásdit...

⇒ a társasági életükről: Az aranyhal igazi partiarca, imád a társaság középpontja lenni! Ha csak egy

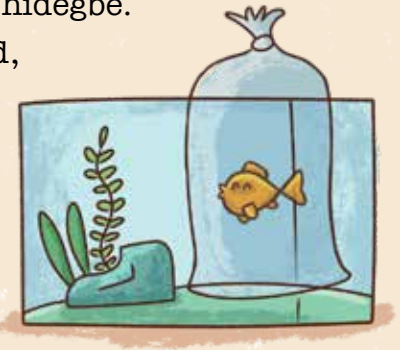
szál aranyhalad van, ne törődj bele! Ő is nehezen teszi. Azonnal indulj, és szerezz be neki néhány öri-barit. Persze szintén aranyhalat.

⇒ a vízigényükről: Jól tűrik a hideg vizet, a langyos vizet meg a meleg vizet (csak a klórosat nem, de erről mindjárt lesz még szó). Van közöttük, aki egész jól áttelel egy befagyott tó jege alatt, és nyáron se kap hógutát, de... (mert „de”, az szinte mindig van) azt még az ilyen harcedzett kalandor is utálja, ha hirtelen hideg vízből melegbe kerül, és azt is, ha hirtelen melegből hidegbe.

Úgyhogy amikor hazaviszed, bekötözött zacskóstul, vizes-tül, mindenestül tedd az új otthonába, ne csak úgy bele-zuttyantsd. Aztán 30-40 perc múlva kiszabadíthatod.

⇒ no most a klórról: Ha a sanda klór a vízben van – márpedig a csapvízben tuti ott leselkedik, még ha nem is látod –, akkor az igazi ellenség. Rátámad a haladra, és neki annyi. Hogy mi a megoldás? Víztisztítót a családba, vagy legalább egy nappal a hal érkezése előtt engedd ki a csapból a vizet, és hagyd levegőzni.

⇒ Ja, még valami: az aranyhalról azt mondják, hogy mindenevő, de ez nem

jeleni azt, hogy a rántott hús krumplipürével megvegyes salival a kedvence, és még csak nem is a pisztáciafagyi. Az aranyhaltápra bukik. Ne felejts el beszerezni mellé azt is! Olyat, ami lesüllyed, mert az külön jó a haladnak. (A víz színén libegő haltáp rendszeren keresztbe tehet az egyensúlyozó tudományának.)

A jó hír, hogy az aranyhal olyan, mint a sivatagi egér. Itatni nem kell külön. Intézi magától...

És végül beszéljük meg,
hogymire jó egy aranyhal!

Szerencsére ebben a témában már az oviban alapos kiképzést kapunk. Az aranyhal – mint a Mikulás – kívánságteljesítésre való, de a Mikulással ellentétben nem időszakos, hanem alkalmazható télen-nyáron, éjjel-nappal, munka- és ünnepnapokon, vízben és szárazon... Igazság szerint szárazon csak egész rövid ideig.

– Nagy igazság – bólogatott Gáspi. – Te aztán tényleg sokat tudsz a halakról, Amélia!

Ezt persze én is elismertem, de valami azért nem teljesen hagyott nyugodni, úgyhogy Gáspira néztem – már a bal szemébe:

– Szóval nem Berti bácsi bízott meg benneteket, hogy használatokat írjatok?

Gáspi legyintett.

– Dehogyan! Még csak az kéne, hogy tudjon erről a mi kis... magánvállalkozásunkról! Neki saját gyártmányú, internetes, tudományos és tapasztalati alapú gyűjteménye van, és a könyvtárban tartja, szépen, ábécében, rendszerezve.

– Akkor biztos odaküldött engem is...

– Az könnyen meglehet – bólintott Gáspi. – Most mondd meg, mekkora mázli, hogy pont belém botlottál!

– Mekkora – mondtam én is, de azért hozzátettem: – Megmutatnátok, hol van az a könyvtár? Elkelné egy kis segítség ott is, hogy a bácsi feljegyzései között eligazodjam...

– Naná! – mondta Gáspi.

– Hát persze – mondta Amélia. – Amúgy is oda indultunk, Béla után. Már elfelejtettétek? Nálatok tényleg egy aranyhal is okosabb...

11. FEJEZET

amelyben bejutunk Berti bácsi könyvtárába

A könyvtár ajtaja egy nagy, bozontos bokor mögött bújt meg, és pont olyan zöld volt, mint a levelek, szóval nem csoda, hogy eddig észre sem vettem. Óvatosan lenyomtam a kilincset, benyitottam, és aztán jött a meglepetés.

Nem tudom, neked milyen tapasztalataid vannak könyvtárügyben, én ahhoz szoktam, hogy egy könyvtár tele van polcokkal meg könyvekkel, és kedves könyvtárosok segítenek eligazodni. De Berti bácsi könyvtára inkább az állatkerti pálmaházra hasonlított. Polcok meg könyvek persze itt is voltak, de könyvtárosok nem, csak egy csomó növény, amik között nyüzsögtek az állatok. Az ágakon madarak tollászkodtak, a levelek között gyíkok osontak, az egyik bokor sűrűjében egy mogyorós pele próbált köddé válni.

– Amatőr – legyintett Gáspi, aztán rám nézett. – Most legalább láthatod, hogy miért írjuk éjt nappallá téve azt a rengeteg használatit. Hogy megszabaduljunk ezektől itt...

– ...de teljesen reménytelen – jött a lemondó nyávogás a bokám mellől. – Az összes elhanyagolt, rosszul tartott, kiebrudalt állat, akiről hírt kapunk, itt köt ki. Berti bácsi hazacibálja őket, aztán várhatjuk a valódi gazdikát, akik tényleg gondoskodni akarnak rólunk...

– Rengeteget dolgozunk az ügyön, hogy mindenkinek találjunk rendes gazdát.

– Ahogy a bácsikád is. Nézd csak meg! – Amélia az egyik páлма mögé mutatott, ahol Berti bácsi éppen egy kávéautomatán matatott valamit. A masina hirtelen zökkent egyet, aztán hal-kan berregni, villogni kezdett, de az elején lévő nyílásból nem egy pohár kávé bújt elő, hanem egy kazal sűrűn telenyomatott papír.

– Abbahagyni! – mordult fel Berti bácsi, mire a gép, csodák-csodája, leállt. Berti bácsi felemelt egy lapot, és dűnnyögni kezdett:

– A zsemlyeszínű dakszlik fülszõrszerkezetének mikroszkopi-kus vizsgálata napjainkban... – Majd lemondóan legyintett. – Gyere, Morzsi úr! – nézett le a lába előtt pattogó micsodára. – Ez a nyavalyás még mindig vacakol!

– Morzsi úr! – guggoltam le csodálkozva. – Hát te hogy ke-rűlsz ide?

– No lám, ideértél! – fordult felém a bácsi.

– No lám, ideért! – vágta rá valaki, mire Amélia azonnal fel-kapta a fejét.

– Szóval itt lebzsz, te tollseprű!

– Nem lebzselek, egérfogó! A tudományt tanul-mányozom csõrkõzelbõl. Én nem a kisujjamból szopom a tudást, mint egyesek – mondta a hang, és egy fel-borzolt tollú jákõpapagáj bukkant elõ a bácsi mögöl, leszállt a feje búbjára, aztán biccentett.

– Helló! Hallom, magadhoz veszel egy aranyhalat. Jól meggondoltad? Meglehetősen szófukar népség!

– Talán ez szól leginkább mellettük!
– kacsintott rám Berti bácsi.

– Éhhén nem beszélhetek sokat!
Éhén csahhah csahhohhohok! – Morzsi úr hozzám ugrott, képen nyalt, és eltűnt a bokrok között.

– Lelépett! Jellemző! – fintorgott Amélia. – Pedig erről a szo-kásáról még csak nem is írtunk ennek a földszintes kutya-utánzatnak a használatijában! Vagy mégis? Ellenőrizné valaki? – és a kezembe nyomott egy újabb papírcsomót. – Tessék! Olvasd el! Lekoeteleznél, ha eltüntetnéd innen ezt a bolhazsákot! Vagy nem szeretnél kutyát?

– De nagyon szeretnék, csak a mami...

– Te anyámasszony katonája! Azért csak olvasd! Hangosan! Így hát olvastam...

HASZNÁLATI UTASÍTÁS TACSKÓHOZ

Kedves, lelkes Ebbarát! Örömmel értesítelek, hogy van egy tacs kód, és akár hiszed, akár nem, senki sem éhez-tette eddig, ez a szívhez szóló nézés az alapfelszereltség.

Mi? Hogy ez egy dakszli?

Igen, úgy is hívják, és ha már itt tartunk, borzebnek is, az eredeti szakmája után, ami a vadászat. Pontosabban

a felderítés! Ma már egy profi tacsó nem annyira vadászik, mint inkább követ, kiszagol, megkerget és megugat a szomszéd kandúrtól a biciklis postásig bárkit. Nem egy nyúlbéla, az tuti.

Hogy mit kell tudni egy tacsógazdinak?

⇒ Először is azt, hogy a tacsó az kutya, és amíg mi, emberszabásúak a saját szemünknek hiszünk a legjobban, addig a kutya a saját orruk és fülüknek, hiszen az ő orruk legalább egymilliószor jobb, mint a miénk, és a fülük is csúciszuper. Vagyis mi

következik ebből? Amikor sétálni viszi a kutyád, és lépésenként háromszor megálltok kiszagolni a fontosabb ügyeket, ne türelmetlenkedj, és főleg ne siettesd! Jusson eszedbe, hogy neki olyan lenne

egy szimatolásmentes séta, mint neked moziban ülni bekötött szemmel...

⇒ Aztán ugye itt van a fülük is. A kutyák sokkal magasabb hangokat is meghallanak, mint mi, és vagy négyszer olyan messziről, amiben az is segít nekik, hogy egy csomó izmot csak arra tartanak, hogy a fülüket a megfelelő irányba állítsák. Mi meg legfeljebb kapkodjuk a fejünket, hogy végre meghalljunk valamit.

⇒ Persze a látásuk nem olyan jó, de végül is nézd meg, hol hordja a tacsó a szemét! Minek olyan alacsonyról messzire látni, míg nem tanul meg repülőgépet vezetni vagy legalább fára mászni? De most komolyan...

Hogy mire ügyelj?

⇒ Például a kajájukra. Ha lehet, spéci tacsifalatokkal kényeztesd, és csak a megfelelő mennyiséggel. Így is elég hosszú a törzse a lábaihoz képest, nem hiányzik még az a plusz öt kiló a gerincének...

⇒ Aztán foglalkozni is kell vele, azaz nagy sétákat tenni a természetben, ami alatt egy erdőt értünk lehetőleg. Neki jót tesz, neked meg nem árt, és ha a tacsóra pórázta pakolsz, akkor a többi apró, a dolga után rohángászó lénynek sem tudtok ártani, akiket amúgy lazán elkapna, mert az erdőben gyorsan felébred az egyébként sem túl mélyen szunnyadó vadászösztöne.

⇒ Jegyezd meg, hogy a kis tacsóknak az élet egy állandó vadászmező, ezért ha tehetik, önállóan jönnek-mennek, intézkednek naphosszat. Szóval a tacsó nem öleb. Kivéve a lépcsőn, ahol jobb, ha ölben viszed ökelmét, mert a lépcsőzés nagyon nem tesz jót a gerincének.

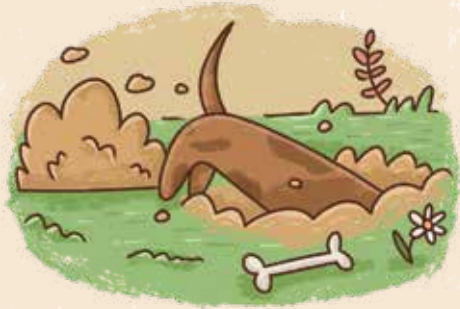

Azt kérded, hogy azon kívül, hogy legjobb cimbora, túratárs és kapucsengő,

mire jó még egy tacszi?

⇒ Persze hogy mindenre, itt van például a kertészke-
dés: a legkitartóbb földmunkagépek talán felvehetik a

versenyt egy szabadnapos daksz-
lival, de az esetek 100 százaléká-
ban a miniatúr bányagépéd győz.
Szóval ásással, gödrösítéssel,
a növények kitermelésével töb-
bé nem kell a nagyinak gyötörni
a hátát.

⇒ Aztán itt van a gondolatolvasás, mert a tacsikód rád
néz, és máris tudja, hogy jókedvű vagy-e, vagy raj-
tad már csak egy kis képen nyalás segít. Ő bármikor
megvigasztal. Igazi kutyakolbász – oroszlánszívvel.

– Remek munka! – cirógatta meg Amélia hátát Berti bácsi. –
És ráadásul ez a legtöbb, amit adhatunk, amíg ez a vacak nem
működik... – biccentett a levitézlett kávéautomata felé. Fúrta
az oldalam a kíváncsiság.

– Miért? Mit nem tud a kávéautomatád?

12. FEJEZET

*amelyben kiderül, hogy tényleg van Berti bácsinak
egy találmánya, csak semmire sem jó*

– Például kávét csinálni! Pedig most nagyon jól jönne! De iga-
zából ez egy Állatmindentudó OkosRobot. Saját találmány!
Teszem azt, megmutatjuk neki Morzsi urat, és ő a szenzoraival
egy pillanat alatt letapogatja. Kideríti, hogy egy kutyus, sőt
dakszli, ráadásul kölyökkutya. Hogy a kedvenc elfoglaltsága
a terepfutás ásással kombinálva, és villámgyorsan begyűjti az
összes információt, ami valaha megjelent ebben a témában
az interneten. Ez idáig megy is – sóhajtott a bácsi. – De aztán
a temérdek adat közül ki kellene válogatni azokat a dolgokat,
amikre a gazdiknak szüksége van. És itt a gubanc... – A bácsi
lemondóan legyintett. – Mert ez aztán nem válogat! Még hogy
mikroszkópos szőranalízis...

– De hát ez szuper találmány, Berti bácsi!

– És amíg ez a szuper izé befuccsolt, használhatod a mi ku-
tatási eredményeinket – bólogatott Gáspár.

– Igen, igen. Meg a könyvtáradat! – helyeselt buzgón Béla is.

– Vagy hozzáfoghatunk közösen megjavítani a robotodat! –
javasoltam.

– Segítenél? – kérdezte a bácsi lelkesen.

– Persze!

– Legalább néha megsétáltathatod ezt a páncélos pacákat a fűben! – Amélia a lábához dörgölözött. – Egy gonddal kevesebb.

– Ki az a páncélos pacák?

– Mégis mit gondolsz? Hát Villám, Vicacica régi görög-teknőse!

– Villám?

– Meg Pamacs, a kis puszinyuszi...

– Ő is itt van?

– És sokkal többen jövünk, mint ahányan megyünk – Gáspi megforgatta a szemét.

– Hát ti is?

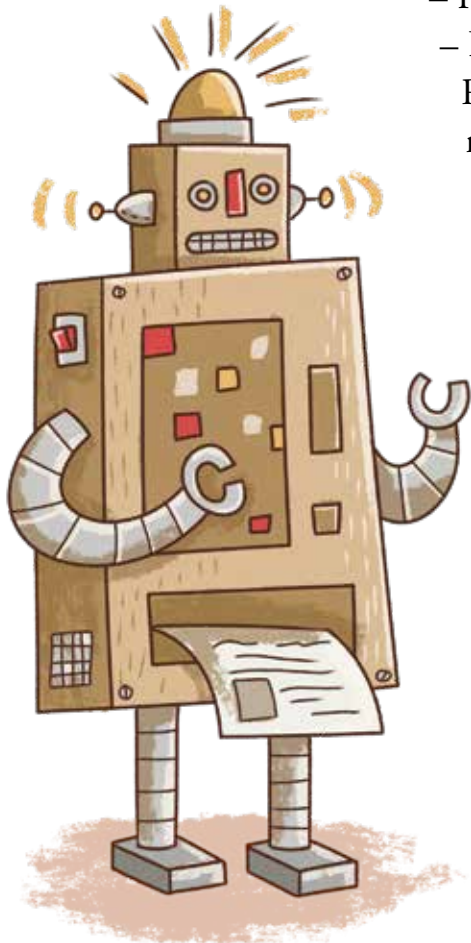
– Hát mi is...

Ránéztem Gáspira, aztán Améliára, aztán Bélára, és eszembe jutott a megoldás.

– Berti bácsi! Tudom, hogyan javítsuk meg az OkosRobotot!

Amélia, kérek egy használatit!

– Parancsolj! – villant a zöld macskaszempár. – Itt van Pamacsé! Még egész friss.

HASZNÁLATI UTASÍTÁS TÖRPENYŰLHOZ

Kedves Nyúlbarát! Örömmel értesítelek, hogy törpenyúlhoz jutottál. Igen, igen, az a cuuki plüssállatka az ágyadon, aki olyan mókásan mozgatja a bajszát, az ő.

NEM húsvéti nyúl!

Hogy már számítottál rá? Hogy pont te kérted húsvétra? No, ez itt a bibi, pajtikám, mert egy állatot nem azért kérünk, mert valami ünnep jön, hanem mert vele szeretnénk élni. Tudod, a jóban-rosszban összetartunk érvényes az állattartásra is.

Szóval mielőtt még beleélnéd magad a „húsvéti nyuszit akarok” érzésbe, fel kell hogy világosítsalak. A húsvéti nyúl – aki amúgy a hímestojás-szállítmányozásban is érdekelt – láthatatlan és megvehetetlen! De komolyan, hogy is juthat valakinek az eszébe megvenni? Talán a Mikulás a tiéd? No ugye!

Szóval visszatérve arra a törpenyuszira, amelyik éppen az ágyadon ficsergeti az orrát, ha nemcsak húsvétra akartál nyuszit, hanem az elkövetkezendő 8-10 évre igazi cimborát, akkor pont jó helyen van az ágyadon.

Hogy mit kell róla tudnod?

- ⇒ Mérete: először is nem azért van a nevében, hogy „törpe”, mert a Hófehérke egyik filmes feldolgozásában szerepelt, hanem mert sokkal kisebbre nő, mint a többi nyuszi.
- ⇒ Táplálkozása: ehhez az is kell, hogy megfelelő kaját kapjon, és ne az Extra Hízótáp Mangalicáknak dupla adagos kiszerezését. Szereti a friss vizet, a lucernát, a finom, illatos szénát, a pitypangot, fűzfaágot, almát, répát. És persze egyéb vegyszermentes gyümölcsöt és zöldséget, de azt is módjával.

Ami a gazdi-törpe barátságokat tartóssá teheti

A törpék, ha jól neveled őket, jól neveltek és szobatiszták lesznek, ami nagy előny mindenkinek, aki nem akar térdig nyúlbugyóban járni. Kell nekik egy saját zug, ahová visszahúzódhatnak, amikor a kedvük úgy hozza,

de igénylik az ugrabugrát is legalább naponta kétszer, és ilyenkor ugyan nem ordibálják, hogy „szabadság!”, de érzik.

Ja, és lehet, hogy úgy néznek ki, mint egy cuki játékállat, de lelkük mélyén nem azok, úgyhogy ha alvókaként akartad alkalmazni a nyuszidat, hát sürgősen felejtssd

el. Sőt, mivel a törpék esténként igen aktívak, javaslom a teljesen külön hálószobát, ha te is szeretnél aludni.

Amit a törpenyúl-törpenyúl barátságokról tudni kell

Persze lehetnek jó barátok, de arra az esetre, amikor nem a nyusziddal ejtőzöl, mert suliban, könyvtárban vagy moziban vagy, ahol éppen az új skandináv krimi adják 6 éven felülieknek, és a törpéd még nincs annyi, jó, ha van másik barátja is. Mondjuk, egy nyuszilány, mert azzal nem lóhatsz mellé. (A nyuszifűk között farkas-törvények uralkodnak.)

És itt van a védőoltások ügye...

A nyusziknak is vannak fránya kórokozói, de szerencsére a legtöbb ellen már tudunk védekezni. A te dolgod a következő:

- ⇒ Leülsz a nyuszidhoz, megcirógatod a buksiját – esetleg az orra elé teheted a kedvenc szénáját is –, és elmondod neki, hogy most jön egy kis kellemetlen szurkapiszka, de ez kell ahhoz, hogy egészséges, vidám

nyuszi legyen, és akár elhiszi, akár nem, fülön fogod – persze csak képletesen –, és elviszed a doktor bácsihoz.

⇒ A doktor bácsi beböki a tűt.

⇒ A nyuszyd egészséges, vidám nyuszi marad.

Mondjuk, az egészséghez még az is kell, hogy:

⇒ Ne rágjon el elektromos vezetéket – úgyhogy ezeket jól el kell rejteni előle!

⇒ Ne találkozzon a szomszéd kutyusokkal, mielőtt hivatalosan is bemutatnák őket egymásnak – ezek elől meg őt kell elrejteni!

⇒ Ne üljön rá a nagyi, mikor a te szobádban jön rá a rejtvényfejtési roham!

Még valami

Mielőtt belefogsz a törpenyúltartásba, ellenőrizd a családfádon, volt-e valaha nyúlszórallergia a rokonságban! A biztonság kedvéért.

13. FEJEZET

amelyben megjavul az OkosRobot

– Berti bácsi, hozd ide Pamacsot! – mondta Barbarossa Béla.

– Mit tervezel a törpével? – érdeklődött Amélia. – Igazán kíváncsi vagyok, mit tudhat egy nyúl, amit én nem!

– Tudnék mesélni! – Barbarossa biztos távolból, a bácsi fejéről bólogatott.

– Pszt! Csendet kérek! – intette le őket Berti bácsi, aztán hozzám fordult. – Mit találtál ki?

– Azt hiszem, egészen egyszerű! – mondtam kicsit bizonytalanul. – A robotod összegyűjti az összes adatot, de arra nem figyel, amit az állatok szeretnének. Gáspi, Amélia és Barbarossa használatijában viszont épp ez van benne, csak esetleg néhány apróságot nem árt pontosítani. Mutassuk meg a robotnak a használatikat is, és majd azok segítenek neki, hogy kiválogassa a sok-sok tudományos hablatyból az igazán fontos részeket! Legalábbis azt hiszem...

– Remek terv! – Berti bácsi felugrott, és hozta is a szunyókáló Pamacsot. – Igen mozgalmas éjszakai életet él – magyarázta. – Ilyenkor piheni ki.

– Jaj, Berti, ne szövegelj annyit! Tartsd már a szörgombócot a csodálatos masinád elé! – topantott Amália, mire a bácsi felemelte a nyuszt, és a robot azonnal villogni, zümmögni kezdett.

– Most! – vezényelt Barbarossa, mire a szenzor elé tartottam a lapokat. A villogás meg a berregés leállt, és hamarosan három sűrűn teleírt lap csusszant ki kecsesen a gépből. Berti bácsi felkapta:

– Szakszerű tanácsok a törpenyúltartáshoz... – dünnyögte. Végigfutott a szövegen, és felkiáltott.

– Sikerült! Sikerült! Megcsináltad! Juhééé! – És kezet nyújtott. – Gratulálok, és köszönöm!

– Talán megcsináltuk! – mordult fel Amélia. – Tudtommal a használatikhoz van némi közünk!

– Igazad van, Amélia! – csatlakozott Gáspi is. – De a magunkfajtát soha nem ismerik el.

Béla türelmetlenül csapott egyet a szárnyával:

– Badarság! Mind ügyesek voltunk! De attól, hogy a robot megjavult – fordult hozzám –, remélem, te még idedugod az orrod hétvégenként?

– Muszáj jönnie! – szögezte le Amélia. – A robot az egy dolog, a teknőcséta meg egy másik. És azt éppen az előbb vállalta el. Hallottuk mind!

– Tessék, itt van hozzá némi tudnivaló! – mondta Gáspi, és már lökte is a papírt.

14. FEJEZET

amelyben kiderül a teknőctartás minden csínja-bínja

HASZNÁLATI UTASÍTÁS TEKNŐCHÖZ

Kedves teknőskedvelő barátom! Örömmel értesítelek, hogy végre van egy teknősöd.

Hogy észre sem vetted?

Hogy nem tudod, hol lehet, és fogalmad sincs, hol keresd?

⇒ élőhelyük: Ne rezelj be, segítek!

Vagy valami vizes helyen van, vagy nem, mert a teknőcök élhetnek vízben is, szárazon is, de azt szigorúan ők döntik el, hogy hol. Vegyük például az ékszertekiket vagy a lágyhéjú kínaiakat. Ők ragaszkodnak a vízhez. Aztán meg itt vannak a görög és a mór teknőcök. Odavannak a szárazföldről. A nagyon száraz földről. De nem csak ebben különböznek egymástól.

⇒ táplálkozás: A vízi teknőcök a húsos kajákat csípi, bár néha salátát is csipegetnek hozzá,

a szárazföldiek meg teljesen vegák, ami valahol érthető, mert nincs az a hús, amit utolérnének. Talán egy szunyókáló csiga, vagy egy szelet szalámi, de azért ne adj nekik egyiket sem. Szóval a tiéd éppen a polc alatt a porcicákkal cicázik?

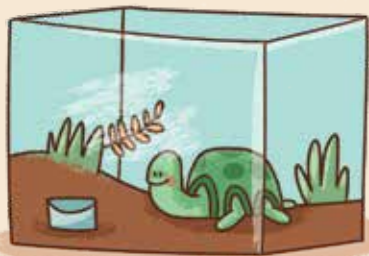
Akkor jöjjenek a szárazföldi teknősök!

Persze vannak dolgok, amik minden teknősre igazak.

Itt van például ez a páncéldolog, mert már előre szólok, hogy egyik teknőc teknője sem kölcsönözhető. Nem bújik ki belőle még esténként sem pizsiosztásnál, és nem azért, mert undok, irigy vagy lusta. Nagyon szorosan kötődik a páncéljához, na.

Mire készülj most, hogy kiderítetted, hogy a teknőcöd a szárazföldi bócorgás megszállottja?

Először is tarthatod benn a szobádban - bármikor. Ehhez kell egy nagy terrárium vagy láda, benne jó kis talajjal. Hogy milyen a jó kis talaj? Nem tőzeg, nem homok, nem sóder, nem újságpapír, nem papírzsepi, nem fűrészpor, nem dunakavics, nem vattacukor, meg még egy csomó minden nem. Hogy akkor mi?

Jó minőségű, vegyszermentes föld, itt-ott csinos dombokkal és ízléses növénytakaróval.

Mi a menü teknőcéknél?

Ne aggódj, nem eszi el a banánodat! Sőt, a gyümölcsökről szinte teljesen ledumálhatod, de egy pitypangkoszorúért állati hálás lesz neked, és nem csak akkor, ha leányzó, és estére pont bálba készül. Amúgy ha kitanultad a teknőctartó-szakmát, egy kiadós séta alatt beszerezheted az összes kedvenc gyomját, de mindig csak olyan helyről, ami véletlenül sem szennyezett! A bolti saláta teljesen felejtős, a vitaminok és a kalcium meg kötelezőek!

Pár gondolat a magánéletről...

- ⇒ A teknőc messziről olyan, mint aki szeret egyedül elmélyülni a világ dolgain rágódva, de közelről még olyanabb, úgyhogy hálás lesz néhány bujkálósabb részért, ahová visszahúzódhat, mikor kedve támad rá.
- ⇒ A teknőcök kedvenc elfoglaltsága a jó meleg napon heverészás. Úgyhogy vagy a napot, vagy egy annak megfelelő lámpát mindenképpen szereld a terráriumra fölé.

- ⇒ Ja, és még valami: egy kis itatótál a teknőcöknél is az alapfelszereltséghez tartozik – mindig tiszta vízzel. De a jó hír az, hogy tévé, rádió meg hűtőszekrény nem kell nekik, és a napilapokat sem olvassák.

Amúgy a teknőcöket tarthatod kinn az udvaron is, de itt már több mindenre kell figyelni:

- ⇒ Egy: legyen udvarod.
- ⇒ Kettő: legyen elég meleg.
- ⇒ Három: legyen elég árnyékos rész.
- ⇒ Négy: legyen itató.
- ⇒ Öt: legyen alaposan kiépített kerítés.

(Egy kerítés akkor elég alapos, ha teljesen körbeér, ha elég mélyen be van ásva, és ha felülről is véd. Ne felejtse el, a kutyád, a szomszéd Micike macskája meg az állatkertből a múlt héten meglépett szakállas keselyű lehet, hogy neked cimbi, de a teknőcöknek nem!)

Szuperképesség

Kapaszkodj meg – a teknőcöd tud teleportálni!

- ⇒ Kiviszed levegőzni és leteszed a fűre – a teknőc nem mozdul.

- ⇒ Elengeded, de meredten bámulod – a teknőc nem mozdul.
- ⇒ Melléülsz, és meredten bámulod – a teknőc nem mozdul.
- ⇒ Pislogsz egyet és... a teknőc eltűnt!

MINDIG LÉGY RÉSEN!!!

És végül mire jó egy teknőc?

Bátran kijelenthetjük, szinte mindenre.

- ⇒ Rábízhatod a legféltettebb titkaidat, mert soha nem kotyogja ki senkinek!
- ⇒ Vele elbliccelheted a családi túrákat, a takarítást, az asztalterítést, vagy bármit, csak azt kell mondanod, hogy nem érsz rá, mert már tegnapelőtt óta teknőcöt sétáltatsz, csak még nem jutottatok ki a bejárati ajtón.
- ⇒ Felolvashatod neki a verset, amit a szomszéd Micike macskájához írtál, és nem hagy faképnél közben.
- ⇒ Nem rágja szét az eldobott labdát, a széthagyott cipőt, a helyén hagyott cipőt és a szobarózsa műanyag cserepét. Nem hullajtja a szőrét.
- ⇒ És szinte soha nem nyal képen, amikor azt mondd neki: ügyes vagy, TekiMaki.

Jut eszembe! A görög teknős védett állat. (Mint hazánkban az összes hüllő!) Jó előre nézz utána, milyen engedélyekkel tarthatod!

– Azt hiszem, menni fog... – bólintottam. Gáspi biztatón forgatta a szemét.

– Persze hogy menni fog! Villám igazán nem sok vizet zavar...

– ...merthogy szárazföldi a kis szívem – hallatszott a helyeslő nyávogás.

– Nekem meg egy ideig még úgysem lesznek halaim...

– Hopp, ez teljesen kiment a fejemből! – koppintott a kobakjára a bácsi. – Meglepetés! Gyere!

15. FEJEZET

*amelyben megjelennek az aranyhalak,
de szó lesz a kengurukról, meg egy egészen
kicsit a még nem létező állatkertemről*

Oké, most fogok málnaszörpöt kapni, gondoltam magamban, és követtem a bácsit, de még a málnaszörpnél is jobb dolog történt! A könyvtár legtávolabbi sarkában, két könyvespolc között egy óriási akvárium állt. Két csuda csinos, gülüszemű aranyhal cuppogott benne. Koromfeketéek voltak mind a ketten.

– Bemutatom Némó kapitányt és Jolandát, az új halaidat! Vicacicáék-nak akváriuma is volt... – vakarta meg a fejét a bácsi. – Emlékszel? Amélia! Sicc innen!

– Nyugi, Albert! Csak a használatit adom oda az akváriumhoz! Szüksége lesz rá, nem? – nyávogta a Jolandát gyanúsan mustrálgató halszakértő, és felém dobott egy újabb papírkupacot.

– De a halas már nálam van! – néztem az új jegyzetre, ami-ben persze szó sem volt halakról.

– Nahát! Ez...

HASZNÁLATI UTASÍTÁS KENGURUHOZ

– Kenguruhoz??? – horkant fel a bácsi.

Amélia elbizonytalanodott.

– Csak a biztonság kedvéért. Manapság egyre népszerűbbek...

Berti bácsi bólintott.

– Igaz – dünnyögte. – Jobb mindenre idejében felkészülni.

Én a magam részéről mátol mindenben támogatom Gáspár és Amélia Összes Műveit. De – Berti bácsi elvigyorodott – te azért kérdezd meg a mamádat! Lehet, hogy az aranyhal után kicsit sok neki egy egész kengurucsorda a kertben... Talán előbb vigyél haza egy kaméleont meg egy macskát!

Barbarossa helyeslően felcipogott, én pedig tovább olvastam:

Kedves Pattogó pajtásom! Örömmel értesítelek, hogy kenguruhoz jutottál. (Lehet, hogy már észrevetted. Az a micsoda, ami ott pattog a könyvespolc előtt...) Jogos a kérdésed, hogy:

Honnan a túróból került ide egy kenguru?

Mi? Hogy te ötöt látsz? Nem voltál véletlenül túl sokáig a napon? Jó,

jó... Persze, nem gondolom, hogy ne tudnál ötig számolni! Szóval honnan jöhetett a pattogó ötös?

Ha Ausztráliában (vagy Párizs környékén) jársz, nyakra-főre összefuthatsz egy-egy csapat kenguruval. Mondjuk, Párizs közelében csak turistáskodnak már vagy negyven éve, mióta huszonötven megszöktek egy helyi kengurubaráttól, és bevették magukat a közeli erdőbe. Azóta is ott élnek, virulnak, szaporodnak, és összetörik a többi turista autóját.

Persze sokféle kenguruval összefuthatsz, itt van például az óriáskenguru (ő meg a rokonai bukkannak fel leggyakrabban a mesékben, a természetfilmekben és a sztárfotókon), a kurtafarkú kenguru, a vörösnyakú kenguru, a mocsári kenguru. Általában szeretik a magányt, de ne aggódj, jól viselik a társaságot is. Pláne, ha az ötből legalább négy lány, mert a fiúk kenguruéknál sem cimborálnak egymással.

Mi az, amit még te is tudsz a kengurukról?

Például azt, hogy erszényesek, hogy emlős állatok, hogy növényeket nyammognak, meg ugye ott az egész napos pattogás is. Tiszta sor.

És mi az, amit eddig nem sejtettél?

Először is azt, hogy az erszényük nemcsak gyerekhordozó, hanem egészen különleges melltartó is. Két emlő

is van benne, és a két emlőből két-féle tej folyik, ami azért jó, mert kenguruéknál gyakran előfordul, hogy a kamasz bátyó már a mezőn ugrabugrál, a kishúga viszont még a mami zsebében durmol, és a két különböző nagyságú gyerkőcnek persze hogy két külön cumi kell.

Amúgy arról hallottál már, hogy kenguruék hátsó lába teljesen spéci? Először is szupererős és szuperizmos mindkettő, de nem tudják őket külön-külön mozgatni,

csakis egyszerre. Próbáld csak meg úgy lépni, hogy ha emeled a jobb lábad, emelkedik a bal is, és rögtön megérted, miért nem népszerű hobbi kenguruéknál a versenytánc! Mondjuk, úszó lehetne közöttük, mert vízben már mozog külön is a két lábuk. A fene sem érti, miért, de így van. Szerintem mostanra már rájöttél te is, hogy ha csak egyszerre mozdulhat a két lábad, és mégis el akarsz jutni a legős kosárig, akkor nincs mese – ugrálni kell. Mondjuk, azért az ugrálás nekik könnyebben megy, mert ők ehhez még a nagy és erős

farkukat is használják. Azzal egyensúlyoznak, mintha egy harmadik lábuk lenne... Amúgy legelészésekor inkább a két mellső lábukra nehezednek, a hátsókat meg pihentetik.

Nézzük, mire lehet jó egy kenguru!

Szinte bármire, de vannak olyan szakterületek, amelyeket mintha kifejezetten rájuk szabtak volna, például:

⇒ Csomagszállítás: Egy kenguru nagyon megkönnyíti a bevásárlást. Az elejére szerelt zsebben szállítható a frissen megvett cókák. Még a tojás is! Rá sem kell írni, hogy:

VIGYÁZAT, TÖRÉKENY!

mert a kenguru nem tud olvasni. Azért a buborékos italokkal óvatosan!

⇒ Indíthatod sportversenyeken, például...

- ökölvívásban: a jobbegyenese legendás.
- távolugrásban: lazán ugrik kilenc métert, és nem piszmog előtte a nekifutással.
- hosszútávfutásban: 50 kilométer per óra sebességével kenterbe veri az egész mezőnyt, és 200 kilométert lazán leugrál egy nap legelészés közben.

⇒ Szerepeltetheted színpadon:

Kiskorában eljátszhatja a Micimackóban Zsebibabát, és amikor kinövi a szerepet, Kangát alakíthatja. Esetleg te is írhatnál meséket kenguruszerepekkel...

Jut eszembe, csomagszállításnál külön figyelj arra, hogy a frissen vásárolt jégkrémet azonnal fogyaszd el, és még véletlenül se rakd a kengurud zsebébe!

MEGFÁZHAT!

– Hú, ez igen! – néztem Némó kapitányra és Jolandára. – Jó dolog lehet egy falka kenguru, de még jobb, hogy ti hozám költöztök. Vihetem az akváriumot is? – kérdeztem Berti bácsitól.

Berti bácsi bólintott.

– Naná! Meg intézünk egy szakszerű használati utasítást is. Jolanda, Némó kapitány, mosolyt kérünk! – Berti bácsi eléjük ügyeskedte az OkosRobotot, és beindította. A robot azonnal berregni meg villogni kezdett.

– És most kérem Amélia aranyhalakról szóló használati utasítását! – fordult felém a bácsi. Kikerestem Amélia diktálmányát, és a robot elé tartottam. Két kattánás, három villanás, és a robot már meg is dobott minket egy sűrűn teleírt lappal. Meg még eggyel... Meg még eggyel... Aztán leállt.

Felemeltem a lapokat, és gyorsan átfutottam a szöveget.

– A szakszerű aranyhaltartásról... szerető gazdiknak... akváriumban... kertitóban... etetés... vízcsere... szűrő... alvásodás... GÖMBAKVÁRIUMOT PEDIG SOHA!!! Szerintem minden benne van.

– Szerintem is – biccentett Berti bácsi, miután alaposan ellenőrizte az irományt, aztán megveregette a robot vállát. Vagy ami egy robot válla helyén van. – Remek találmány vagy!

– És mi? A mi szakértelmünk talán smafu? – kérdezte sértődötten Amélia.

– Ne viccelj, Amélia! Láttad, hogy nélkületek semmire sem mentünk volna!

Amélia elégedetten húzta ki magát.

– És most ideje hívunk a szüleidet! – Berti bácsi a telefonhoz indult. – Ma még be kell üzemelnünk az akváriumodat!

– Hát te is velünk jössz?

– Persze! Elsőre elkél egy kis segítség! És talán találunk helyet a kenguruknak is, ki tudja... – kacsintott rám a bácsi.

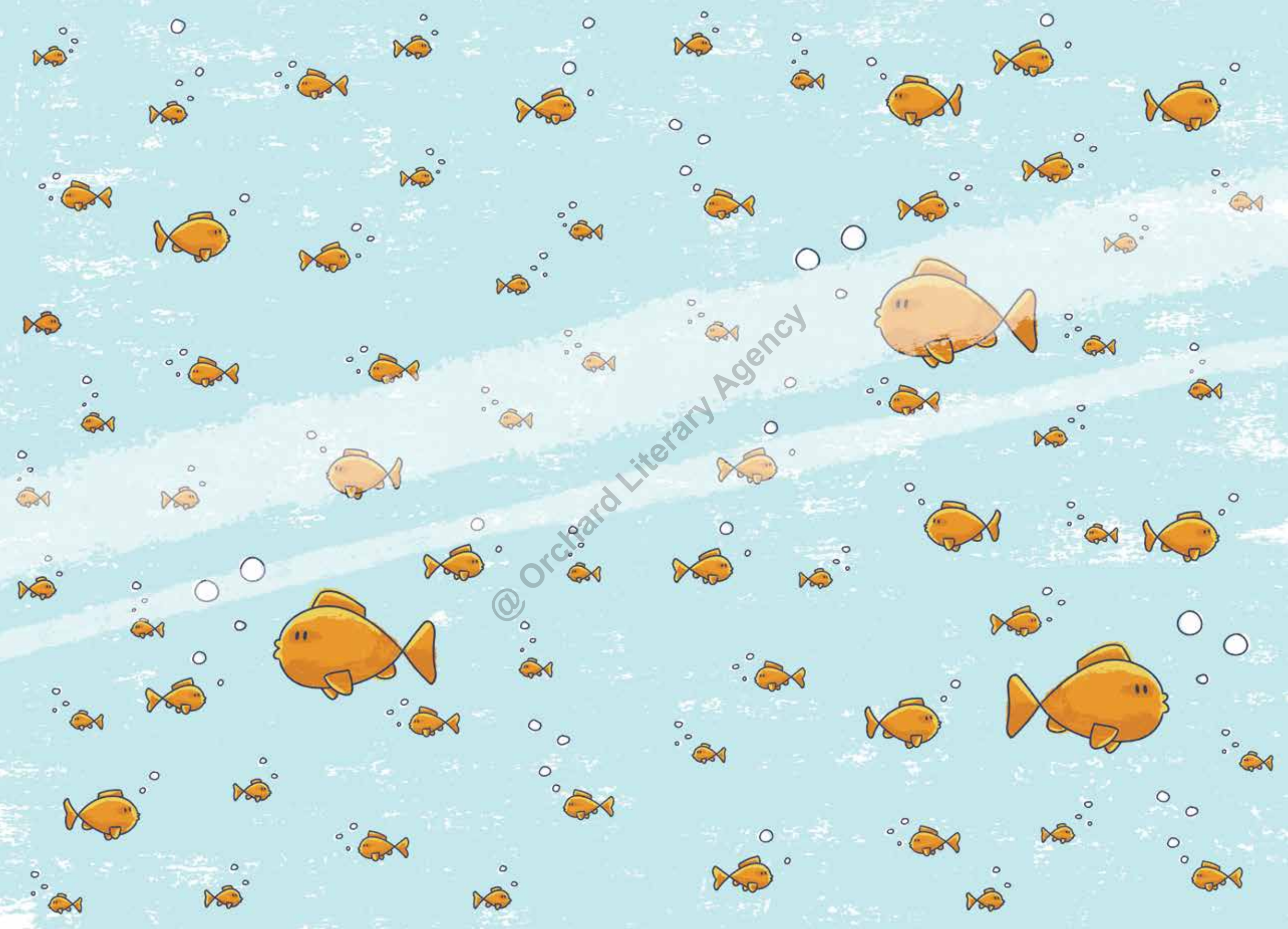
– Hú, ez igen! – gondoltam. Biztos voltam benne, hogy szeretnék egy falka kengurut is. Talán egyszer lehet egy egész állatkertem! Beszélni fogok a mamival...

TARTALOM

1. fejezet <i>amelyben kiderül, hogy a szüleimnek mindegy, hogy aranyhal vagy fehér cápa</i>	5	
2. fejezet <i>amelyben mesélek Berti bácsikámról egy kicsit</i>	7	
3. fejezet <i>amelyben belépünk Berti bácsi tornyába, és aztán lesz szó az állatokról is (legalábbis remélem...)</i>	9	
4. fejezet <i>amelyben már tényleg felbukkannak állatok, de hol vannak az aranyhalak?</i>	10	
5. fejezet <i>amelyben végre kiderül, hogy mit szeret egy kalong (vagy egy tucatnyi)</i>	13	
6. fejezet <i>amelyben néhány létfontosságú információt tudunk meg a kaméleonokról (első kézből)</i>	17	
7. fejezet <i>amelyben találkozunk Améliával, aki elmondja, amit a macskákról feltétlenül tudni kell</i>	23	
8. fejezet <i>amelyben egy csomó dolgot megtudunk a zsiráfokról és a hangyákról</i>	30	
9. fejezet <i>amelyben kiderül, ki Barbarossa Béla (és főleg, hogy mit gondol magáról)</i>	40	
10. fejezet <i>amelyben végre az aranyhalakról is szó esik</i>	47	
11. fejezet <i>amelyben bejutunk Berti bácsi könyvtárába</i>	53	
12. fejezet <i>amelyben kiderül, hogy tényleg van Berti bácsinak egy találmánya, csak semmire sem jó</i>	59	
13. fejezet <i>amelyben megjavul az OkosRobot</i>	65	
14. fejezet <i>amelyben kiderül a teknőctartás minden csinja-bínja</i>	67	
15. fejezet <i>amelyben megjelennek az aranyhalak, de szó lesz a kengurukról, meg egy egészen kicsit a még nem létező állatkertemről</i>	73	

@ Orchard Literary Agency

@ Orchard Literary Agency